

THE GURUNATHAN

ഗുരുനാഥൻ

L No. 85/15—7—26

പുസ്തകം 12

1108 മീനം

ലക്കം 8

വിഷയ വിവരം .

1.	അദ്ധ്യാപകനും ഭാവിയും	...337
2.	ഒരു അന്ധി: ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഒരു ദിവസത്തെ ജോലി	...343
3.	മിശ്രാപവാദം	...347
4.	കവികൾ ലോകോപദേശാക്കൾ എന്ന നിലയിൽ	...348
5.	ആ ചായ്വ്റെ	...353
6.	തിരുവിതാംകൂറിലെ പള്ളികളുടെയും പാഠ്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളും	...362
7.	ഹാംബർഗ്	...365
8.	മൃഗാവലോകനം	...369
9.	പുസ്തകാഭിപ്രായം	...372
10.	ഒരു ചരമം	...380
11.	മഹദ്വൈദ്യങ്ങൾ	...384

SRINIVASA VARADACHARI & CO.

Printers, Publishers, Book Sellers Etc,
190, Mount Road, MADRAS.

POPULAR HIGH SCHOOL BOOKS.

Elements of Algebra. *By Three Authors. Revised and enlarged By N. Panchpagesa Aiyer, B. A., L. T.* The Book was out of print for nearly twenty five years and it has now been revised and brought in line with the present day requirements.

RS. 2.

A Course of General Mathematics. *By V. Ranganatha Aiyer, B. A., L. T.* Sixth Edition

RS. 2.

A New Geometry For High Schools. *By A. A. Krishna Swamy Aiyengar, M. A.*

RS. 2-8.

A School History of India. *By M. S. Rama Swami Aiyengar, M. A.* A Recent Publication very widely in use. With 16 Maps. The Best Book for S. S. L. C. Students.

RE. 1-12.

Elementary Science. (Physics & Chemistry) *By V. N. Viswanatha Aiyer, M. A. and P. A. Narayana Iyer, M. A.* Second Edition. Revised and enlarged.

RE. 1-4.

MANY OTHER BOOKS! ASK FOR CATALOGUE!!

The "EDUCATIONAL REVIEW" A Monthly Record for India. The **OLDEST** Journal of its kind in India now in its **39th Year** of publication. Contains a monthly budget of educational and literary articles by distinguished Scholars. An indispensable adjunct to all Teachers, Parents, and Students. *Best Medium for Advertisements.*

Only Rs. 5 Subscription.

The "FIELD," A Monthly devoted to sports, Games and Athletics. The Official organ of the Indian Cricket Federation, Madras. Patron H. E. THE GOVERNOR OF MADRAS. *Unrivalled Medium for Advertisements.*

Annual Subscription Rs. 5.

OUR REPRESENTATIVE.

K. P. PADMANABHANTHAMPY.

New Lodge, Chettikulankara,

TRIVANDRUM.

ഗുരുനാഥൻ.

പുസ്തകം 12

1108 മീനം

ലക്കം 8

അല്യാപകനും ഭാവിയും.

ഭൂതകാലത്തെ അറിഞ്ഞും വർത്തമാനത്തെ അനുഭവിച്ചും ഭാവിയെ അനുചിച്ച് അല്പയനം നടത്തുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥനാമാവായ അല്യാപകൻ. അദ്ദേഹം അങ്ങിനെയുള്ളവനെങ്കിൽ—സ്വകൃത്യനിർവ്വഹണത്തിന് സന്നദ്ധനെങ്കിൽ—ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം സമഗ്രമായി സമ്പാദിച്ചിരിക്കണം. ഭൂതകാലസംഭവങ്ങളെ നല്ലപോലെ അറിയാത്ത ഒരുവനും ഇന്ന് ഒരു കർമ്മവും ശുഭാപ്തിയോടെ ചെയ്യുന്നതല്ല. ഇന്ന് എന്ന നിദ്ദേശിക്കുന്ന കാലം ഏതേതു കാലങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥമെന്ന് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സമുദായങ്ങളാക്കി സംഘടിപ്പിക്കുന്നത് ഏതു മഴലികതത്വത്തെ അവലംബിച്ചെന്നും ഒരു അല്യാപകൻ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ഏതു മാർഗ്ഗത്തെ അനുഗമിച്ചാൽ ഒരു സമുദായം അതിന്റെ പരമപദത്തിൽ എത്തുമെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. രാജാക്കന്മാരുടെ പേരുകളോ യുദ്ധത്തിൽ ഏറ്റെടുത്ത കക്ഷികളോ അവയെ കുറിക്കുന്ന കാലമൊ ഉരുവിട്ടുറപ്പിച്ച ഓർമ്മയെ ചരിത്രജ്ഞാനമെന്ന് അല്യാപകൻ എണ്ണരുത്. ചരിത്രം മനുഷ്യരുടെ ദൈനംദിനജീവതത്തോടു് എങ്ങിനെ സംഘടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു നല്ല അല്യാപകൻ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഇന്നത്തെ ഭാഷയും വേഷവും അറിയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത് ഇന്നത്തെ ജനാവലിയോടും പ്രശ്നങ്ങളോടും ഇടകലർന്നിട്ടാണ്.

എങ്ങിനെ, എപ്പോൾ, എവിടെ, എന്തുകൊണ്ട് എന്നീ പ്രശ്നങ്ങളാൽ ഭൂതകാലകാര്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞുഅഭ്യസനം നടത്തി അവർ ചരിത്രാർത്ഥരാകുന്നു. ഭാവിയായ ഒരു കാലമുണ്ടെന്ന പരമാർത്ഥം അവരുടെ സന്തതചിന്തയ്ക്കു വിഷയമാകേണ്ടതാണ്. അവരുടെ അധീനത്തിൽ വരുന്ന ശിശുക്കൾ ഇന്നലത്തെയോ ഇന്നത്തെയോ പഴുരന്മാരല്ല. അവർ നാളെ

ത്തെ പോകുന്നത് നിയന്ത്രിക്കേണ്ടവരാണ്. രൂപസൃഷ്ടി ചെയ്ത് ഉചിത മാർഗ്ഗത്തിൽ നടത്തുന്നതിന് അദ്ധ്യാപകനെ ഏല്പിക്കുന്ന ആ വസ്തു അദ്ധ്യാപകന്റെ കലാസാമർത്ഥ്യം അനുസരിച്ച ഭാവിപ്രശ്നങ്ങളിൽ ജയമൊ പരാജയമൊ അനുഭവിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ കണ്ണുകളെ ഉന്മൂലപ്പെടുത്തുന്ന ഓരോ നിമിഷവും നവ്യമായ ഒരു ചക്രവർത്തം ആകാശത്തിൽ നാം ദർശിക്കുന്നു. നഗരങ്ങളിലായാലും ഗ്രാമങ്ങളിലായാലും അന്തരീക്ഷഭരണയിൽ ഈ പരിവർത്തനം സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ധീഷണയുടേയും ആത്മാവിന്റെയും ചക്രവർത്തം പരിവർത്തനാധീനമാണ്. ഹൃദയാകാശത്തിൽ ആ ദർശനം തലമുറകൾ തോറും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചില വസ്തുക്കൾ ശാശ്വതമാകിത്തന്നെ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. അവയുടെ ഭിന്ന ഭിന്നങ്ങളായ ആവരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതേയുള്ളൂ. 'ശൃംഗാശ്രം കൊണ്ടുപരിഗതനം ഭവേനം' ചെയ്യുന്ന സന്യസ്തർ അനവധി നാം ലോകത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അവയിൽ വികാരങ്ങളും, ഉദ്ദേശങ്ങളും, ആശയവും നിവസിക്കുന്നു. എന്നാൽ കാണുന്നതിന്മേലേ ഏകാന്തവസ്തുതയെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ജീണ്ണപണ്ണാലയനിവാസിയുടേതിനെ അപേക്ഷിച്ച് അവ വിഭിന്നമാണ്. പ്രാചീനജ്ഞതയും, അപ്പാചീനാപ്യവും ആകുന്ന കുറിക്കാടുകളെ വെട്ടിനീക്കിയാൽ അനുഭൂതാത്മാവ് മനുഷ്യാത്മാവ് തന്നെയാണ്. ആനായുധോടിക്കാശ്രയിച്ചിരുന്ന ആവരണങ്ങളെ പരിത്യജിച്ചതു കൊണ്ടു പ്രാമുഖ്യവസ്തുവിന് യാതൊരു മാറ്റവും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണാം.

എന്റെ ഒരു പൂവിൻ നട്ടു വളർത്തിയ ഒരു തേന്മാവു പല തലമുറകളിലായി എന്റെ പിതാക്കൾക്കു മധുരമാണെന്നു നരകിയിരുന്നു. അതിന്റെ തണലിൽ അപ്പരിൽ പലരും ഇരുന്നു വിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ സമധൂരമായ അനുഭൂതി എനിക്കു അല്പമായൊന്നാകാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഇന്ന് ആ രസാലം ഇത്തിക്കണ്ണികൊണ്ടാവുന്നതാണ്. ഫലങ്ങളോ പണ്ടത്തേപ്പോലെ സമധൂരങ്ങളോ സുലഭങ്ങളോ അല്പമായി. അല്പമായ മനോവൈകുണ്ഠതയോടെയാണെങ്കിലും ആ മരം മൂലോമേദം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. ഞാനെങ്ങിനെ ചെയ്തു. ആ സ്ഥലം ശുദ്ധമായി ഇടാതെ ഈ കാലത്തെ രുചിക്കാത്ത ഫലവൃക്ഷങ്ങളേക്കൊണ്ട് ഒരു ഉദ്യാനം സൃഷ്ടിച്ചാൽ ഞാൻ അപരാധിയാണോ? ഇന്നലെ ഉണ്ടായിരുന്നവരെ സമാഹരിച്ചു നാളത്തെ ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ച് ഇന്ന് അദ്ധ്യാപകൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത് അവിമിതമാകുന്നതാണോ? ദിനപ്രതിയെന്നവണ്ണം നവീനശില്പങ്ങളും ശാസ്ത്രവേഷണവുമായ ഉദ്യാനങ്ങൾ നമ്മുടെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നില്ലേ?

ഇന്നത്തെ ലോകം വിസ്മയംഭരണത്തിന് റേഡിയോ അവലംബിച്ചുകഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് വിമാനങ്ങൾ മേഘമണ്ഡലത്തെ അവയുടെ സഞ്ചാരപഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കൊള്ളകയോ തള്ളകയോ ചെയ്യുന്നതെന്ന് അന്വേഷിക്കാതെ ലോകം നമ്മുടെ പാർപ്പവർത്തിയായിട്ടുണ്ട്. ഭൂലോകത്തിന്റെ മറുപുറത്തു താമസിക്കുന്ന സ്നേഹിതനോട് അന്നുള്ള വർത്തമാനം അപ്പഴപ്പോൾ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ റേഡിയോ, എയർക്രാഫ്റ്റ് ഇവയുടെ ആവിർഭാവത്തിനുമുമ്പു മനുഷ്യജീവിതം എത്ര അവാങ്മയശക്തിമൂലം നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നുവോ ആ ശക്തി ഇന്നും ഒട്ടും കുറവുകൂടാതെ ജീവികാസഞ്ചയത്തെ ഒരു പരിശ്ലിപ്പുപരിധിയിൽ ഒരുക്കുന്നു.

എഴുത്തും വായനയും കണക്കുകൂട്ടലും മൂന്നു പ്രധാനവിഷയങ്ങൾ വണ്ടുപണ്ടെന്നല്ല ഇന്നും അനുപേക്ഷണീയങ്ങളായ പാഠ്യവിഷയങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഭാവികാലത്തേക്കു ഇവ മാത്രമായാൽ അവ പശ്ചാത്തലങ്ങളെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മനുഷ്യവിജ്ഞാനത്തിന് ഈ ശാഖകളോടുള്ള ബന്ധം ഈ കാലത്തുതന്നെ ശിഥിലമായിട്ടുണ്ട്. കണ്ണും മനസ്സും അല്ലമൊരു പരിശീലനംകൊണ്ടു സ്വാധീനമായാൽ വായന വളരെ ഭംഗിയായി നടത്താം. എഴുതാൻ പഠിക്കുക എന്നതിന് കൈയ്യുക്കാരും മുതൽ ഗ്രന്ഥവിമാണാവരെ അത്പ്രാപ്തിയുണ്ട്. എങ്കിലും അതിനുള്ള പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞുവരുന്നതേയുള്ളൂ. ജീവിതാവശ്യത്തിന് മാത്രം കുറച്ചു പഠിക്കണമെന്നല്ലാതെ ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായത്തിൽ വ്യക്തികൾക്കുവേണ്ടി കഠിന അത്പ്രവൃത്തിസംജ്ഞകളും ക്രിയകളും നാളയ്ക്ക് ഒരാവശ്യവുണ്ടില്ല.

ഇന്നു നാം ജീവിക്കുന്ന ലോകം ഇന്നുലത്തേതല്ല. അതിൽനിന്നു പല മാറ്റങ്ങളും ഇന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കു നാളെ തീരേപുതിയ ഒരു ലോകത്തേയാണ് അധിവസിപ്പാൻ സംഗതി വരുന്നത്. സാമുദായികമായും സാമ്പത്തികമായും ആ ലോകം ഭിന്നിച്ചിരിക്കും. എന്തിന്! ഇന്നത്തെ ജലവിഭാഗം കരയായും കുന്നുകൾ ആഴമുള്ള നീരാഴിയായും പരിണമിച്ചേക്കും. പെരുവഴികൾക്കരികേയുള്ള വാസം വെറുത്ത് ഉൾനാട്ടിലേക്കു പല പുരാതന പിതാക്കളും പിൻമാറിയിരുന്നു. ഇന്നു പട്ടണവാസം ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിലും വിശാലമായ ഒരു പുരയിടവും മനോഹരമായ ഒരു കെട്ടിടവും ആവശ്യമാണ്. നാളെ നാം തൊട്ടുതൊട്ടു വീടുകൾ പണിയിക്കും. സ്ഥലം പോരായ്മയ്ക്കു തോന്നിയാൽ കെട്ടിടം മേല്പോട്ടുയർത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. നഗരം സദാ നവ്യഭൂലകത്തേയ്ക്കു സംസ്കാരഭേദതക്കു പരിവർത്തമാകുന്നു. നമ്മെ വലയംചെയ്യുന്ന പ്രതിഭാസങ്ങൾക്കു നന്ദനമായി സംഗതികളെ പുനസ്സംവിധാനം ചെയ്യാനുള്ള ഒരു പദ്ധതി കൂടി വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. ദൃഢമായും

ഗാഢമായും അവലോകനശുദ്ധിയും കർമ്മസന്നദ്ധതയും ശിശുക്കളിൽ ഉള്ള വാക്തവ്യവണ്ണം അദ്വൈതം നൽകുന്നു. അങ്ങിനെ ഉണ്ടാകുന്ന ജ്ഞാനം ഭാവിലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സമുദായപ്രശ്നങ്ങൾക്കു നവീകരണവും മാമൂൽധർമ്മവും ആവശ്യമെങ്കിൽ സധീരം, സമജ്ഞസം, സമാധാനം ചെയ്യാൻ തക്കവണ്ണം സാഗതികളെ പുനഃക്രമീകരിക്കാൻ ഉള്ള മനസ്സാതി ഇന്നത്തെ ശിശുക്കൾക്കുണ്ടാകണം.

നാളത്തെ ലോകം സങ്കല്പമായിരിക്കയില്ല. യക്ഷികഥകളും അത്ഥവാ കേമകളുംകൊണ്ട് ഈശ്വരനിൽ ഭയഭക്തിയും സന്നാഹ്വോധവും ഉണ്ടാക്കാമെന്ന് ഇന്നലെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അത് ഇന്നും മാറ്റൊലിക്കൊള്ളുന്നുണ്ടുവാം. വിചാരിപ്പാൻപോലും നാം ചെയ്യപ്പെടാതിരുന്ന പല സംഗതികളേയും ശാസ്ത്രം സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇന്നു സാമ്പത്തികപ്രശ്നത്തിൽ ഇടപെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു യുഗമാണ്. നാളെ ഈ പ്രശ്നത്തോടുതന്നെ കർക്കശമായി നേരിടേണ്ടിവരും. അത് അത്യന്തം യഥാർത്ഥപ്രശ്നവും ആയിരിക്കും. ഉപ്പിനും പോറിനും ഉള്ള സമരം അവശേഷിച്ചതിലും സാമ്പത്തികമായ അസമത്വം നിലനില്ക്കുമെങ്കിലും അതിനെ കുറയ്ക്കുകയോ അടിച്ചടയ്ക്കുകയോ വേണ്ടത് എന്നു സംശയംവരും. വ്യാവസായികവിപ്ലവങ്ങൾക്ക് അതിപ്രധാനമായ സ്ഥാനം വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിൽ സ്ഥലം പിടിക്കും. ശുഷ്കമായ ജീവിതബോധം പോട്ടുവീണ മരത്തേ വെട്ടിക്കളയുന്നതുപോലെയോ പൂതലിച്ചമരം കടപ്പഴകിമറിയുന്നതുപോലെയോ നാം വശേഷമാകും. വിരവ്രതനായ യഥാർത്ഥജീവി പൂണ്ണബലത്തോടും, മഹത്വത്തോടും, തനിക്കു താൻ പോന്ന നിലയോടും കഴിഞ്ഞുകൂടും. അവർക്കു നാം വഴിയൊഴിയേണ്ടിവരും. അല്ല എങ്കിൽ ജീവിതത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്ത് ആസ്വദിക്കണം. അതു സന്തോഷമോ സന്താപമോ ആകട്ടെ. സ്വപ്രയത്നമെന്നും ഇവിടെയാണാവശ്യം. പരാത്ഥജ്ഞാനം മാത്രമല്ല, അവയുടെ ശാസ്ത്രബോധം ധർമ്മവശ്യം. തൊഴിലല്ല, അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സുഖാനുഭൂതിയുടെ സുഗമതയാണപേക്ഷിക്കേണ്ടത്. ഗവൺമെൻറുകൾ മാത്രമല്ല അവയുടെ വിശാലതയും അധികാരങ്ങളുമാണറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത്. എന്നല്ല, ഈ പ്രത്യക്ഷമനുഷ്ഠനൻ ജീവിതത്തെ സുഗമവും സുഖഭൂയിഷ്ഠവുമാക്കുന്നതിന് എന്തെല്ലാം ആവശ്യമുണ്ടോ അവയെല്ലാം നാളത്തെപയർന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. അവനാണ് ഇന്നു അദ്ധ്യാപകസഹായത്തെ അത്ഥിച്ച പാഠശാലയിൽ എത്തുന്നത്.

നാം യഥാർത്ഥ പരിസരത്തിൽ ജീവിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അതു ഹിതമായാലും അഹിതമായാലും ഒരു മനുഷ്യൻ അതിന്റെ ആവശ്യത്തെ സദാ അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഇന്നത്തേക്കാൾ ഈ നില നാളത്തേ

കു ദൃഢതരമായി ഭവിക്കും. ദുരന്തദൂത, നിത്യദാരിദ്ര്യം, സർവ്വാപക
വിപ്ലവം, അനുഭവമായി വളരുന്ന മാരണവസ്തുക്കളുടെ നവ്യാവിർഭാവം എ
ന്നിവയെല്ലാം ഒരുവൻ ഇന്നു ചിന്താവിഷയമായിരിക്കെ നാളത്തെ പാരമാ
ത്മികനിലയോടു നേരിട്ടുവാൻ നാം സന്നദ്ധരാകേണ്ടതല്ലേ? നാളത്തെ സ
മരം വാസ്തവവിദ്യാഭ്യാസവും ഭൂതമനസ്ഥിതിയും തമ്മിലായിരിക്കും. മനുഷ്യാ
ത്മാവിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരി—പരിഷ്കാരത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനം—
കൈവശപ്പെടുത്താനുള്ളതാണ് ആ യുദ്ധം.

നാളത്തെ ജോലി വിജയമായി നിർവ്വഹിക്കാൻ ഒരു വ്യക്തിയെ ശ
ക്തനാക്കുന്നതിന് ഒരു വ്യത്യസ്തമനോഭാവത്തെ ക്രമീകരമാക്കുവാൻ അതി
നെ സന്നദ്ധമാക്കുന്നതും മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ പാരമാത്മികത്വത്ത
ാൽ ഒരുവൻ അതിനെ അറിയുക, അനുഭവിക്കുക, സാഭിമാനം സ്വാധീന
മാക്കുക ഇവയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ രണ്ടു വശങ്ങളാണ്. സാമിത്യാ
ഭൂതനാകൂടി ഇവയോടു ചേർക്കേണ്ടതാണ്. സാമിത്യാ ഭൂതനാകുന്നഭൂതി
ക്കു നിദാനമായിരിക്കണമെന്നത് അതിന്റെ സർവ്വാത്മമായ നിയമമാ
ണ്. അതിനനുപുരമെ ജീവിതവിമർശനവും അതിലുണ്ട്. ഒരു ആഖ്യാ
യികാകാരൻ സമകാലീനപ്പെടുന്നല്ല അനന്തര തലമുറകൾക്കും അനുഭ
വൈകവേഗമായ ഒരു സന്ദേശം തന്നിരിക്കുന്നതു തന്റെ പരയുംപ്രകാര
മാണ്:— ഹൃദയത്തിന്റെ ദാരുണജമുലം അശ്രാന്തം ഭീർഘനിശ്ചാ
സം ചെയ്ത നഗരവീഥികളിലും മുട്ടക്കുകളിലും പെരുവഴിയിലും ഇടവഴിയി
ലുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന മനുഷ്യജീവിതവും ആഖ്യായികയ്ക്കു വിഷയമാണ്.
വർഷാപ്പകളിലേയും, രാജധാനിയിലേയും, ചന്തയിലേയും, നാടകസ്റ്റേജി
ലേയും ജീവിതകൃമം അതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയമായിരിക്കും. ഭൂതദയ, സ
ഹജീവികളിൽ സ്നേഹം, ശിശുജീവിതത്തിന്റെ അകൈതവസ്വഭാവം എ
ന്നിവയ്ക്ക് അതിൽ സ്ഥാനമുണ്ട്. അത്യുന്നതവും നിമ്നലവുമായ ഗിരിശ്രം
ഗത്തെ പ്രഭാതസൂര്യന്റെ കിരണകുന്ദങ്ങളാൽ സുസ്സന്ദർഭം തലോടുന്നതും അ
തിൽ കാണാം. പാപകർമ്മങ്ങളിൽ വെറുപ്പും മരണത്തിൽ ഭീതിയും
ദൈവപ്രാതികൂല്യശാന്തിക്കുള്ള പ്രാർത്ഥനയും അതിലെ രംഗങ്ങളാണ്.
പാപധീനജീവിതംകൊണ്ട് അശ്രുലുഷമായ ഈക്ഷണം ആത്മസ്വാഗ
ശീലം, കർമ്മതന്ത്രം, സർവ്വോപരി പ്രേമസമ്പൂർണ്ണഹൃദയം എന്നിവ പല
പരിമിതിയിൽ പരിലസിക്കുന്ന മഹികളെ നമുക്കു പരിചയിക്കാം. ഇഷ്ട
ദേവതാസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ദന്തവചിതമായ അതിന്റെ കവാടം വിപാടിത
മാകുന്നു. അന്ധകാരത്തിനിടയിൽ കൂടി അനവഗാഹമായ അനന്തതയെ
പ്രത്യക്ഷമാക്കിക്കൊണ്ട് അവനുമ്പും പരീക്ഷിണവുമായ ശിരസ്സുകളെ മൃ

ഹുത്തനേരമെങ്കിലും ഉന്നതാകംവിധം ആനന്ദിപ്പിക്കുന്ന ആകാശം അതിന്റെ പുറം പടമായിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യാത്മാവിൽ അഭിന്നഭാവനയോടെ വർത്തിക്കുന്ന പ്രകൃതിക്കു രജാപഥശക്തിയുണ്ടെന്ന് അതു തെളിയിക്കുന്നു. പലവിധശൃംഗങ്ങളാൽ പരീക്ഷ്യനായ ഒരുവൻ പ്രസന്നനായ്—“ആവു, സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചു. ഇനിയും ഉദിക്കും. നമ്മുടെ രക്ഷാസ്ഥാനത്തേക്കു തിരിക്കാം.” എന്നു പറവാൻ ആ പ്രകൃതിതന്നെയാണു നമ്മെ സഹായിക്കുന്നത്.

പാരമാത്മികസത്തയില്ലാത്ത ജീവിതമില്ല. അതുളതകമാബന്ധം കൂടാതെ ജീവിതം സുന്ദരമല്ല. സുരക്ഷിതവും സുശിക്ഷിതവുമായ ഒരു ഹൃദയത്തിനു കുടിലിനെ കൊട്ടാരമാക്കുവാനും പരിവാരികയെ രാജകുമാരിയാക്കുവാനും സാധാരണവഴിയിൽ ജയിത്രയാത്രയ്ക്കുള്ള പ്രതോളിയാക്കുവാനും സാധിക്കും.

ആദർശത്തേയും പാരമാത്മ്യത്തേയും ഉപജീവിക്കുന്ന രണ്ടു പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ സാഫിത്യത്തിലുണ്ട്. ഇവയെ രണ്ടു സഞ്ചാരികളായി ഗണിക്കാം. ആദർശത്തിനാണു സാധാരണ ഏല്പപരിണാമി സംഭവിക്കുന്നത്. അവരുടെ കർമ്മങ്ങളേയും സംഭാഷണത്തേയും സൂക്ഷിച്ചാൽ അവരുടെ കേന്ദ്രം എന്താണെന്നു അറിവാൻ സാധിക്കും.

ആദർശകൻ—“കാലം മാജ്ജനം ചെയ്യാത്ത ഒരു സ്തംഭനയുമില്ല. മരണം പരിണമിപ്പിക്കാത്ത ഒരു രജയുമല്ല”

പാരമാത്മികൻ—“കാലത്തേക്കു തുറന്നു തോലണത്തേയും മരണത്തേക്കു തുറന്നു പരിണാമത്തേയും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവനെക്കാൾ ദുർഭഗനായി മറയാൽതന്നെയില്ല.”

ജീവിതത്തിൽ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഉദ്യമമായ ഒരു സമാധാനം ആർജ്ജമായ ഒരു പ്രമാണംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. മനേ രാജ്യക്കാരെന്നപലപിക്കുന്ന ചിന്തകന്മാരും ദീർഘദർശികളെന്നു പറയാവുന്ന സ്വപ്നദർശികളുമാണ് ഭാവുകാലത്തെ വിധികർത്താക്കൾ. മാർഗത്തിൽ നേരിടുന്ന വിഷമങ്ങളോ, മററുള്ളവരുടെ പരിഹാസമോ ഇവരുടെ മനോനിശ്ചയത്തെ ഏതി പലിപ്പിക്കുകയില്ല. ഇവരുടെ ഉദ്യമം ഫലപ്രദമായില്ലെങ്കിലും അതിനുള്ള നിരന്തര ശ്രമത്തിൽ മരിച്ചു എന്നത് ആശ്വാസംതന്നെ. പരാജയമെന്ന ആഹാരമാണ് അവരുടെ ശരീരപോഷണത്തിന് ഉപകരിക്കുന്നത്. അവരുടെ കണ്ണുകളെ വാൽകൃംശകതിഹീനമാക്കുന്നില്ല. ലോകം ഒരുപക്ഷെ ഇവരെ അറിഞ്ഞില്ല. ലോകം മരന്ത്രപ്രരിതമായി ഇവരുടെ നാശത്തോടെ ആ സംഗതിയും അവസാനിച്ചു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. കാലവും ദേശവും അനുകൂലമാകുമ്പോൾ വിതച്ചതു മുളയ്ക്കും. നെല്ലു വിത

ചാൽ മുട്ടു കൊയ്യുകയില്ല. അന്വേഷണബുദ്ധിയും പ്രയുജ്ഞനമതിയും, ഉൽകൃഷ്ടജീവനം സമ്പാദിക്കുക. എന്നാൽ ഭീകരമായ ഒന്നിനെ പ്രസന്നതയോടെ അഭിമുഖീകരിക്കാം.

വസ്തുക്കളുടെ നവ്യരൂപം ദർശിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വീക്ഷണത്തെ ക്രമീകരിക്ക, പരമാർത്ഥവസ്തുക്കളെ അന്വേഷിച്ചറിയുക. മോചനത്തിൽ ആനുകൂല്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നീ ത്രിവിധപാഠം നടത്തുവാൻ—ഇതു ഉൽകൃഷ്ടപദവിയെ നാതിശക്തരും അനുഭവിച്ചും നിവ്വഹിക്കുവാൻ—ഭാവിലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ—ശക്തരായ അദ്ധ്യാപകരെ ഞങ്ങൾ സോൽക്കണ്ഠം ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒരു അസി:ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ഒരുദിവസത്തെ ജോലി.

III.

(സി. ജി.)

ഇൻസ്പെക്ടർ ഇപ്രകാരം ചിന്താമഗ്നനായിരിക്കുമ്പോൾ ഡ്രൈവറും കണ്ഡക്ടറും പതുപതിന്നാലു കല്യാണക്കാരായി ഷെഡ്ഡിലെത്തി.

ഇൻസ്പെക്ടർ:- ഇതാണോ നിങ്ങളുടെ 91½ മണി.

കണ്ഡക്ടർ:- അതേ, സാരെ ചിടേക്കാ, (വളരെക്കാലം യജമാനൻവിളികേട്ടു തഴമ്പിച്ച ഇൻസ്പെക്ടർദേഹത്തിന്റെ ചെവിക്ക് ഈ സാർവിളി ഒട്ടും രുചിച്ചില്ല.)

ഇൻസ്പെക്ടർ:- എനിക്ക് കീഴടിത്തൂർ കവലയിലിറങ്ങണം.

കണ്ഡക്ടർ:- സാധിക്കില്ല. ഞങ്ങൾക്കു റൈലിംഗ്മണ്ഡലംവരെ യാത്ര ക്കാരുണ്ട്.

ഇൻസ്പെക്ടർ:- പിന്നെ നിങ്ങളെന്തിനു എത്രന്നു വണ്ടിയിൽ കയറി തരൂ?

കണ്ഡക്ടർ:- നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ വണ്ടിയിൽ കയറ്റിയൊ? വലിത്തുകയറിപ്പോയിട്ട് ഇപ്പോൾ ലാപായിൻറായ്.

ഇൻ:- ഫേ, എനിക്കുശ്വാവശ്യമുണ്ട്. (ആത്മഗതം) പ്രഥമൻ ആറി നാലുപോകുമല്ലോ.

കണ്യ:- അശ്വാവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ത്രൈലിംഗമണ്ഡലംവരെയുള്ള കൂലി തരണം.

ഇൻ:- എന്താണത്?

കണ്യ:- 2 ബ്രി: രൂപാ.

ഇൻ:- ഇറങ്ങിയാലോ?

കണ്യ:- വണ്ടിയിൽ ഇത്രനേമിരുന്നതിന്റെ കൂലി ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ട.

ഇൻ:- ഫേ, പകുതിദൂരംവേലും ഞാൻ വരുന്നില്ലല്ലോ. പിന്നെ നിങ്ങൾ എന്താണ് ഈ മയ്യാടുകേടു പറയുന്നത്?

കണ്യ:- സാരെ, ഞങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കരുത്. വരുന്നണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞകൂലി തരണം. അല്ലെങ്കിൽ ഇറങ്ങിക്കൊള്ളണം. (ഡ്രൈവറെ നോക്കി) പോത്തൻ വേട്ടാ ഒപ്പിടണം, സമയമായി.

ഇൻ:- (ആത്മഗതം) എന്തായാലും ഇന്നല്ലെങ്കിൽ ഇനിയൊരുദിവസം പോകണമല്ലോ. തുലയട്ടെ കഴിവേറികൾ (പ്രകാശം). ഫേ, തരണം എനിക്കു ടിക്കറുതരണം.

ദിവസംപ്രതി ഒരു രൂപാ മാത്രം ഭാവലിംഗ് അലവൻസുള്ള ഇൻസ്പെക്ടർ വളരെ പണിപ്പെട്ട് രണ്ടുരൂപായെടുത്തു കണ്യകളുടെ കൈയിൽ കൊടുത്തു ടിക്കറുവാങ്ങി. പിന്നേയും വന്നുചേർന്ന് ചില യാത്രക്കാരോടു മുന്നോട്ടു നടന്നുകൊള്ളാൻ കൈകാണിച്ചിട്ടു ഡ്രൈവർ വണ്ടിയും വിട്ടു.

11½ മണിക്ക് അംബികാപുരം മോട്ടാർ ഷെഡിൽനിന്നും വിട്ടുപോയ മോട്ടാർബസ് ഏകദേശം രണ്ടുചർലാങ്ത് അകലെ പോയപ്പോൾ നിറുത്തി കുറെ യാത്രക്കാരെകൂടി കയറി. അപ്പോൾ പത്തൊൻപതുപേർക്കു കയറാമായിരുന്ന ആ ബസ്സിൽ വണ്ടിക്കാരെ കൂടാതെ 35 യാത്രക്കാരണ്ടായിരുന്നു. ഫ്രണ്ടുസീറ്റിൽ ഇടുത്തുവശത്തു സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്ന നമ്മുടെ ഇൻസ്പെക്ടർദ്രോഹത്തിനും ഡ്രൈവർക്കും ഇടയ്ക്ക് ഇൻസ്പെക്ടർദ്രോഹത്തിന്റെ ഇരട്ടി വെച്ചുമുള്ള ഒരു മേത്തനിരുന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇൻസ്പെക്ടർദ്രോഹത്തിനു വെത്തുകാൽ മാത്രമേ വണ്ടിയിൽ കത്താൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. സൈഡിൽ നില്ക്കുക എന്ന വ്യാജേന കശാപ്പുകാരനായ മറെറൊരു മേത്തൻ ഇൻസ്പെക്ടർദ്രോഹമാകുന്ന അർന്നാരിശപരന്റെ വാമാണ്ഡപദമലംബിച്ചിരുന്നു. ഡ്രൈവറുടെ വലത്തുവശത്തു കൂലികൊടുക്കാത്ത ഒരു യാത്രക്കാരനായിരുന്നതുകൊണ്ട് അയാളുടെ കൃത്യം സ്വസ്ഥതയോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന

തിന് നായാടും സാധിച്ചില്ല. റോഡിന്റെ വൈഷമ്യംകൊണ്ട് ബസ് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും ചരിയുമ്പോൾ ബസ്സിന്റെ ഓപ്പിക്നിനും ജലകണങ്ങൾ യാത്രക്കാരുടെ ശിരസ്സുകളിലും മറ്റും പതിച്ചിരുന്നതു നമ്മുടെ കമാനാധികാരി അർദ്ധനാശിപരനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്ന ചർച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗംഗാധൂഡതപാകൂടി വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തെങ്കിലും, ആ ജലത്തിന്റെ ദുർഗന്ധം ബസ്സിന്റെ മുകളിൽ സംസ്ഥാപിതങ്ങളായിരുന്ന ചില വലിയ കട്ടകൾക്കും വണ്ടിക്കകത്തു സ്ഥലംപിടിച്ചിരുന്ന ചില ബ്രഹ്മന്നിതംബിനികൾക്കും (പ: അ: മീൻകുട്ട ചുമക്കുന്ന മുക്കവസ്ത്രീകളുടെ കടിപ്രദേശം തടിച്ചിരിക്കുന്നത് സാധാരണമാണ്.) തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി അവരെക്കൊണ്ട് ആലോചിപ്പിച്ചു. ബസ്സോടത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ നമ്മുടെ വലിയമേത്തൻ ഉറക്കം തുങ്ങിത്തുടങ്ങി. ഡ്രൈവറുടെ ഇടത്തെ ഉരത്തിലും ഇൻസ്പെക്ടർദ്ദേഹത്തിന്റെ വലത്തെ ഉരത്തിലും മാറിമാറി മേത്തന്റെ ലാലാമകരന്ദപഷിഷയ വൃത്താന്ത്യാരവ്ദന്ദം ചലപ്പോഴും സംഘടനം ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇവയൊന്നും മലയാപള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ധാരാളം സന്ദർശിച്ചും പരിശോധിച്ചും എന്ന്വേണ്ട ചലപ്പോഴും വാസസ്ഥാനങ്ങളാക്കിയും പഴക്കവും തഴക്കവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഇൻസ്പെക്ടർദ്ദേഹത്തെ അസുഖപ്പെടുത്തിയില്ല. മേത്തന്റെ ലാലാ വർത്തിനോ, ബസ്സിന്റെ മുകളിൽനിന്നും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് പതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മലിനജലകണങ്ങൾക്കോ ശിശുനിബിഡങ്ങളായിരുന്ന ചില പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിലെ അന്തരീക്ഷത്തെ ജയിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. അത്തരം പാഠശാലകളുടെ ഗോഷ്ഠസമ്മിശ്രമെങ്കിലും ഗോമയവർജ്ജിതമായ തറകളിൽ മുക്കുപികളായ സ്പർശകളിൽ ഇരുന്നു ഇൻസ്പെക്ടർ റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ സുകരമാണ് ഒരു കാമകീലം ന്ങിക്കുകത്തുകത്തി സുസ്ഥിരമായ സീററിൽ, ആസനമുറപ്പിച്ചു സ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം ആലോചിക്കാതിരുന്നില്ല. പ്രഥമൻ ആറിപ്പോകമല്ലോ എന്ന വിചാരം മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തെ അനൗപസ്ഥാപിതനാക്കിയത്. എങ്കിലും വീട്ടിൽ ചെന്നെത്തുവാനുള്ള ധീരതികൊണ്ടു പണ്ടൊരിക്കൽ ബോട്ടിൽ ഓടിനടന്ന വിഭവദോഷാലബെ അദ്ദേഹം മനസ്സിനകത്തു ഓടിക്കൂട്ടായമെന്നു നിശ്ചയിച്ചില്ല. അങ്ങനെ തീരുമാനിച്ചാലും അതു സാധ്യമല്ലായിരുന്നു.

പല സ്ഥലങ്ങളിലും നിൽക്കി ആളിറക്കിയും ആറുകയറിയും ബസ്സ് കീഴടിത്തൂർകവലയിലെത്തിയപ്പോൾ സമയം മൂന്നര മണിയായി. ഉ

ഒൻതന്നെ ഇൻസ്പെക്ടർദ്വേദം വണ്ടി നിർത്തിച്ച താഴെയിറങ്ങി. വളരെ കാലത്തിനിടയ്ക്ക് അലക്കിയെടുത്ത കോട്ടിന്റെ വലത്തുകൈവശം മേഞ്ഞ സംഘടനം കൊണ്ടും പൂഷ്പഭംഗം ചാരുപലകയുടെ സമ്മർദ്ദനംകൊണ്ടും മലിനമായിരുന്നതുകൊണ്ട്

അതും പടോ മേ പിതൃരംഗസംഗതഃ

പിതാമഹാദ്വൈത പഭുക്തമുതവനഃ

അലങ്കരിച്ചതുമ്പതുപതുകാൻ

മതാധുനാ പുഷ്പവേദവധാര്യതേ.

എന്ന് അദ്ദേഹം വണ്ണിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന വസ്ത്രത്തിന്റെ വാമോ വാവരണഭാഗം കശാപ്പുകാരന്റെ ആസനസ്ഥിതം കൊണ്ടു പങ്കിലീകൃതവുമായിരുന്നു. എന്നാൽ മുണ്ടടുത്തിരിക്കണമെന്നും കോട്ടിന്റെ ബട്ടണെല്ലാം ശരിയായിട്ടിരിക്കണമെന്നും തല എന്തുകൊണ്ടെങ്കിലും മൂടിയിരിക്കണമെന്നും മല്ലാതെ ഇവയെല്ലാം ധൃത്തിയായിരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരു അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം വലിയ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല.

വണ്ടിയിൽനിന്നും ഇറങ്ങിയ ഉടൻതന്നെ വേതാളവട്ടത്തുനിന്നും വല്ലവരും വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നന്വേഷിച്ചു. ആരെയും കാണാത്തതുകൊണ്ടു നേരെ അങ്ങോട്ടു നടന്നുതുടങ്ങി. കാലത്തു വെറും കാപ്പിവെള്ളം മാത്രം കുടിച്ചിരുന്ന ഇൻസ്പെക്ടർദ്വേദത്തിന്റെ വിശപ്പു വേലാവിലംബിയായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു നല്ല ചെറുതരം പഴങ്ങൾ കെട്ടിത്തൂക്കിയിരുന്ന ചില പീടികകൾ അദ്ദേഹം കാണുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ഇടയ്ക്കു വല്ലതും കഴിച്ചാൽ പ്രഥമൻ കുടിക്കാനുള്ള രുചി പൊയ് പോകുമെന്നു കരുതി അദ്ദേഹം അങ്ങോട്ടെങ്ങും ദൃഷ്ടി പതിപ്പിച്ചില്ല. അരമണിക്കൂർകൊണ്ട് അദ്ദേഹം 2½ മൈ. വഴി ചിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞു. ചിന്നിട്ടു ശരിയായ വഴി കാണാത്തതുകൊണ്ടു നാലഞ്ചുമിനിറ്റുനേരം പരിഭ്രമിച്ചുനിന്നുപോയി. അപ്പോൾ ഒരു കാട്ടുവഴിയിൽക്കൂടെ ചില കുട്ടികൾ വരുന്നതുകണ്ടു. അദ്ദേഹം തീർച്ചയാക്കിയതുപോലെതന്നെ അവർ വേതാളവട്ടം സ്കൂളിലെ കുട്ടികളായിരുന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടയടനെ സംഭ്രാന്തരായി. ആ കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിൽ ഷർട്ടും കോട്ടും തലപ്പാവും ധരിച്ചിട്ടുള്ളവരാരും പോകുക പതിവില്ലായിരുന്നതുകൊണ്ട് അത്തരക്കാർ അവർക്ക് അപരിചിതന്മാരായിരുന്നു. ഇൻസ്പെക്ടർദ്വേദം അവരെ കൈകൊട്ടിവിളിച്ചപ്പോൾ അവർ പൂർവ്വാധികം ഭയപ്പെട്ടു നാലുദിക്കിലേക്കും ഓടിക്കളഞ്ഞു. എങ്കിലും അധികം താമസിയാതെതന്നെ ആവഴിക്കു വന്നുചേർന്നു. ചാച്ചൻനായർ സാർ ഇൻസ്പെക്ടർദ്വേദത്തെ ആ വിഷമഘട്ടത്തിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു.

(തുടരും)

മിശ്രാപവാദം.

II.

ഉള്ളൂർ.

(വഞ്ചിപ്പാട്ട്)

- വിഷ്ണുരത്തിൽ നിന്നുടനെയിപ്പുതനായ് ദേവദത്തൻ
വെട്ടുവെട്ടമരം പോലെ മറിഞ്ഞിടുന്നു. 182
- പാണികൊണ്ടുതുടയ്ക്കുന്നു ഹാലാഹമജപം മന്നൻ;
വീണചെങ്കോലൊക്കുന്ന വീണ്ടുതൻ കൈയിൽ
സ്തബ്ധരായി നിന്നിടുന്നു സഭൂർ; അവരേവരിലും
ബലദേവൻ പൊഴിക്കുന്നു പൂണ്ണകാരുണ്യം 196
- 18 ആക്ഷിതീ മൻ, യതിനിന്ദയ്ക്കു ഗമിച്ചു പുമാനൊരു
ദാക്ഷിണാത്യഭൂകംസ വംശാഗ്രണിയെന്നും,
സുന്ദരനുമഭിനയമമവിത്തു മാമവനെ -
ത്തന്നരികത്തണച്ചതു തൻ 'ദത്ത'നെന്നും, 200
- കണ്ടനേരം കനത്തതാമാധികൊണ്ടു വ്രീഡകൊണ്ടും
കണ്ഠഹൃത്തായ്, കരേക്ഷണം കബ്ജവപുസ്സായ്,
നിന്നു, പിന്നെ നിശ്ചലനായ് മുന്നിൽ മേവും മുന്നിരുന്നോ -
ടൊന്നു രജാനുപചിതപ്രശ്നയം വാപുര. 204
- 19 "ഭഗവാൻ! ഭഗവാൻ! പരിണതസുകൃതയരം
ജഗതിതൻ വാടാച്ചെണ്ടേ! കെടാവിളക്കേ!
ഹന്ത! ഞാനെന്ത പരാധമാചരിച്ചേൻ; അലാഹ് വാ -
മന്തരായം സമുന്നതിക്കാജ്ജീച്ചേനയ്യോ? 208
- ആയിരത്തി പരം ഭൂലോകാപ്തസരസ്വീമണികളെ -
യായിര പിൻ കൃതികളെന്നോത്തകന്നോനെ!
പൊന്മകടം കാഴ്ചവയ്ക്കും രാജലക്ഷ്മീപതിംവര -
പ്പെണ്ണമണിയെപ്പിശാചെന്നു വിട്ടൊഴിഞ്ഞോനെ! 212
- പാടിയിഴിഞ്ഞാടിവരും പഞ്ചശരവിലാസിനീ -
കോടികളെക്കണ്ടു ഉള്ളു കോടിക്കാഞ്ഞോനെ!
വിണ്ടലവും മയക്കീടും 'തൃഷ്ണ'യാകും മോഹിനിയെ
മുണ്ഡയാക്കാൻ മുതിന്നോനെ! മുലോകബന്ധോ! 216

- ആമട്ടെല്ലാമതളിടുമങ്ങയും ഞാനൊരുവെറും-
 സാമാന്യനും നരനെന്നു ശങ്കിച്ചുവല്ലൊ
 ഭൂവിളിപ്പോൾപ്പതിച്ചതു പേർമുഖകളല്ല; ഖലർ
 ദേവത്തെഭൂകംസർതന്നാശാഘട്ടങ്ങൾ; 220
 പൂഴി; ററിക്കിടന്നത് പൂവണിവാർകഴുല്ല.
 മോഴപിരണ്ടിരുന്നോരെൻ മോഹാസ്വകാരം.
- 21 “എള്ളിടയായ്നരുകുവനിവരെഞാൻ” എന്നു ചീറി
 പുള്ളിയുടവാളുലച്ചു പാഴുന്റ പനെ 224
 അരുതെന്നുതട്ടുതുകൊണ്ടുറണാറനഹദേവ.
 നഹിംസാധമോപജ്ഞാതാചരളിച്ചെയ്യ;
 “ഇവരും, അല്ലെന്നിരിക്കിലിവൻ-അങ്ങെൻ സമജൻ ഞാൻ-
 ഇവരെല്ലാമൊരുവർതാ;നിരുവരല്ല; 228
- * * * * *
- തരികയായ് തിതിക്കുപൂണ്ടവനീശപൻ പുറകോട്ടു;
 പിരികയായ് നാലുപാടും സഭാസഭന്മാർ;
 ചൊറികയായ്മുനിവീണ്ടും കനിവുനീരുലക്കെങ്ങും;
 വരികയായ്തെളിവാക്കുമകക്കുരുണിൻ.

കവികൾ ലോകോപദേശാക്കൾ എന്ന നിലയിൽ.

(ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.)

ഭൂലോകത്തിൽ മനുഷ്യൻ ഉണ്ടവിച്ച കാലംമുതൽക്കുതന്നെ പ്രകൃതിയുടെ രഹസ്യങ്ങൾ അവന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചുതുടങ്ങി. തന്റെ ചുറ്റുമുള്ള വിശേഷകാഴ്ചകളോടുകൂടിയ ലോകം മനുഷ്യന്റെ ജിജ്ഞാസയെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല. അവൻ പ്രകൃതിയുടെ മുഖത്തെ ആവരണം ചെയ്യുന്ന മൂടുപടം അല്ലാത്തതായി മാറി അതിന്റെ യഥാർത്ഥ സൗന്ദര്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ ഉത്സുകനായി ഭവിച്ചു. ഇങ്ങിനെ അവൻ ഒരു ഭയഭക്തിബഹുമാനഭാവത്തോടെയാണ് ആദ്യം പ്രകൃതിയെ സമീപിച്ചത്.

അയാൾ അടുത്ത പെരുമാറ്റംകൊണ്ടു അറിയിന്നും ഏതോ ഒരു ദിവ്യ ശക്തി സമ്പാദിച്ചു. മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിശക്തിയുടെ വിവിധങ്ങളായ പ്രകടനങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി അതിശയത്തിനും ഭയത്തിനും അധീനനായി ഭവിച്ചു. കാലക്രമേണ ചിലർ അയാൾക്ക് അതിന്റെ രഹസ്യങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം തുറന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ഈ വിധം ഭക്തി, ആത്മീയത, ഭാരം, ജിജ്ഞാസ ഇവയോടുകൂടിയ മനോഭാവമാണ് മനുഷ്യനെ ആദ്യം കവിയാക്കിയത്. പിന്നെയും ജിജ്ഞാസയായ മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയുടെ സൂക്ഷ്മഗ്രാമണത്തിനായി ഇടവിടാതെ അതിന്റെ പാതയിൽ മുട്ടിവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുക്കം അവന്റെ നിന്തരമായ ഈ വിളിക്ക് ഉത്തരം ലഭിച്ചു. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യൻ അന്യഗ്രഹങ്ങളായ പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മബുദ്ധി ഗ്രഹിച്ചു. ഇങ്ങിനെയാണു കവികൾ മനുഷ്യരിൽപെട്ട് അനുഗ്രഹിതരായിത്തീർന്നത്. തനിക്ക് ഇപ്രകാരം ലഭിച്ച ദിവ്യജ്ഞാനം ഫേതുവായിട്ട് 'കവി' മനുഷ്യവർത്തിന്റെ ഉപദേശ്യവായി ഭവിച്ചു. അനുമതൽ ഇന്നുവരെ കവികൾ ഈ പൂജ്യസ്ഥാനത്തെ ഏറക്കുറവുമില്ലാതെ വരുന്നു. കവികൾ ഈ നിലയിൽ ചോരത്തിനു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഉപകാരങ്ങൾ വിലമതിക്കത്തക്കവയല്ല.

കവികൾ ലോകോപദേശ്യങ്ങളാണെന്നു പറയുന്നതിൽ വല്ലതെറ്റൊരു അതിശയോക്തിയൊ ഉണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചുകൂടാ. മനുഷ്യവർഗ്ഗം അവരുടെ ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ആദ്യം കവികളിൽനിന്നും തന്നെയാണ്. പ്രകൃതിയുടെ രഹസ്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതും അത് അന്യരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതും എന്നും ഇവരുടെ ചുമതലയായിരുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ സൗന്ദര്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള ദിവ്യവക്ഷസ്സും, യഥാർത്ഥതയും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള വശേഷശക്തിയും കവികൾക്കുണ്ടുള്ളത്. അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ലോകം ഒരു പ്രകൃത്യതീതമായ വിന്യയുടെ മൂർത്തിയായ രൂപമാകുന്നു. അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും വർണ്ണനയും കവികളുടെ പ്രഥമകൃത്യവുമായിരുന്നു.

കവികൾ വിന്യാസീയത്തിൽ സാധാരണമനുഷ്യരെ അതിശയിക്കുകയും തന്മൂലം അവർ വീക്ഷിക്കുന്നതിൽ വളരെ കവിത്തു വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സംഗതിയാണ് അവരെ മനുഷ്യവർത്തിന്റെ ഉപദേശ്യങ്ങളാക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്നത്.

കവികളെക്കുറിച്ച് ഒരു കവിതന്നെ പറയുന്നതു നോക്കുക. "നമുക്ക് ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ മോഹങ്ങളേയും ക്ലേശങ്ങളേയും നൽകിയതും നമ്മെ ലോകത്തിൽ അന്യരെ ദിഗ്ഗോഷണങ്ങൾകൊണ്ടു സമ്പൃത്തിന്റേയും പരിശുദ്ധമായ ആനന്ദത്തിന്റേയും അവകാശികളാക്കിത്തീർത്തതുമായ കവി

കുറുത്തു അനുഗ്രഹിതനാകും പ്രശംസനീതനാകുമായി ഭവിക്കട്ടെ. (Words Worth) പ്രധാനമായി സാഹിത്യത്തിൽ കൂടി നാം നല്ലൊരു മനുഷ്യനായി ജീവിക്കണം എന്ന് അർത്ഥമാണ്. സാഹിത്യം മനുഷ്യന്റെ ചിന്തകളെയും, നിരീക്ഷണങ്ങളെയും, വിശിഷ്ടമായ ഉത്തമാദർശങ്ങളുടെ വിളനിലവുമാണ്. ഏതുഭാഷയിലും ആദ്യം സാഹിത്യം കാവ്യരൂപത്തിലായിത്തന്നെ ഇരുന്നു. കാവ്യത്തിന് അതിന്റെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ നിമിത്തം മനുഷ്യന്റെ മേൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു വശീകരണശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. “കവികൾ” നമ്മെ ഇപ്രകാരം ആനന്ദത്തിൽ കൂടി പരമാർത്ഥത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. അവർ ആദ്യം നമ്മെ വശീകരിക്കുകയും പിന്നെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനു കവികൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കു സാധിക്കും? വാത്മീകി, ഫോമർ, കാളിദാസൻ, ഷേക്സ്പിയർ മുതലായവർ ലോകത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടായിരുന്നവെങ്കിൽ ലോകം ഇന്നു പരിഷ്കാരവിഷയത്തിൽ എവിടെ നില്ക്കുമായിരുന്നു?

കവികൾ ഒരു സമുദായത്തിനോ ഒരു രാജ്യത്തിനോ മാത്രമല്ല ജനാനുജനനാകുന്നു. അവർ കാലദേശഭേദം ഇല്ല. അവർ സർവ്വഭാഷാഭാഷാഭാഷാക്കളാണ്. അവർ ഒരു സ്ഥലത്തു ജനിച്ചവെങ്കിലും യാദൃച്ഛികസംഭവമാണ്.

പ്രകൃതി വാസ്തവത്തിൽ അതീതപ്രകൃതിയാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം അവരാണ് ആദ്യമായി ഗ്രഹിച്ചത്. ലോകം ചില നിയമത്തിന്മേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണെന്നും അതു പ്രകൃതിയെ കവിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും അവർ കാണുകയും നമ്മെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ‘കവികൾ സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും,’ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അനുഭവിക്കുകയും, അതിനെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. കവികൾക്ക് ‘ചക്ഷുഷ്യാന്മാർ’ എന്ന പേര് പൂർവ്വാന്മാർ നൽകിയിരുന്നത് അവർക്ക് സാധാരണജനങ്ങൾക്കില്ലാത്ത വീക്ഷണശക്തിയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അവർ നാം കാണാത്തതു കാണുകയും നാം കാണുന്നതിലധികം കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. ലോകത്തെ ഇങ്ങനെയൊരു പ്രകൃതിയായി പുരോഗമനപരമായി വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ നമ്മെ ഇന്നും ആ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്കാതെ രക്ഷിക്കുന്നു. ഇന്നും ഉത്തമാദർശങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ നാം കവികളെ അവലംബിക്കണം. ആദർശങ്ങൾക്കുതന്നെ പുരോഗമനം സാദ്ധ്യമല്ല.

ലോകത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മതപരമെന്നപോലെ അതിന്റെ സരസതയെയും കവികൾ നമ്മെ കാണിക്കുന്നു. ഒരു കവിത ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

“ഉപയുക്തയിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു ചെറുപുഷ്പവും വായുവിൽ ധ്വനി
 കുന്ന ലഹളഗാനവും സാധാരണ കാറ്റും ആശാശ്വം സൂര്യനും ഒരു കവി
 ക്ക് അപാദ്യങ്ങളായ സ്വർഗ്ഗഭാരങ്ങളാകുന്നു.” (Gray)

മരണാഭംഗം വി പറയുന്നതു നോക്കുക.

“പ്രകൃതിയെപ്പോലെ ചിത്രപ്പെടുത്തുവാൻ അർത്ഥ സാധിക്കും. പ്ര
 തിഭാശക്തിയുടെ വിശിഷ്ടസ്വഭാവങ്ങൾ ഇതു രാമനീയകൃതവും വണ്ണശോ
 ഭയും എവിടെക്കാണും.” (Thomson) കവികളില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ പ്ര
 കൃതിയുടെ മൃതനാദം എങ്ങിനെ അറിയും. എന്നാൽ കവികൾ പ്രകൃതി
 യുടെ മൃതയെ മാത്രമല്ല നമുക്കു മനസ്സിലാക്കി തരുന്നത്. അവർ ആ
 വഴിക്ക് നമ്മെ അതീതപ്രകൃതിയിലേക്കു നയിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ ആദ്യമായി
 ലോകതത്വങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചതു കവികൾ മുഖേനയാണെന്നു പറഞ്ഞുവ
 ള്ളോ. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അവരെ പിന്തുടരുകയാണ് ചെയ്തത്. ശാസ്ത്ര
 ജ്ഞന്മാരും കവികളെപ്പോലെ ലോകതത്വങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ
 രണ്ടും രണ്ടു വഴിക്കാണ്. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പരിശോധനകൊണ്ടും കവി
 കൾ ദിവ്യദൃഷ്ടികൊണ്ടുമാണ് അവരെ ഗ്രഹിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഒരു
 വ്യത്യാസമുണ്ട്. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഗ്രഹിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ ഭൗതികങ്ങളും
 കവികൾ ഗ്രഹിക്കുന്നവ ആത്മീയങ്ങളുമാണ്.

കവികൾ എന്തു പഠാമാണ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്? അവർ
 എല്ലാ സൃഷ്ടിവസ്തുക്കളേയും സ്നേഹിക്കുന്നതിന് ഉപദേശിക്കുന്നു. അവർ
 നമ്മെ സന്മാർഗ്ഗം പഠിപ്പിക്കുന്നു. കർത്തവ്യകർമ്മത്തെ ഉൽബോധിപ്പിക്ക
 ന്നു. അവർ നമ്മളിൽ ഭക്തിയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നു. നമുക്കു ലോകജ്ഞാ
 നം നൽകുന്നു. നമുക്കായി ആദർശങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. സൗന്ദര്യബോ
 ധം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. സത്യംതന്നെ സൗന്ദര്യമെന്നും സൗന്ദര്യം ത
 ന്നെ സത്യമെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മെ നിസ്വാർത്ഥതയിലേയ്ക്കു നയിക്ക
 ന്നു. ഭൂതസ്മരവും ഉപദേശിക്കുന്നു. ആപത്തിൽ ആശ്വാസം നൽക
 ന്നു. ഭൂമിയെ സ്വർഗ്ഗതുല്യമാക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗസുഖാനുഭൂതി ഭൂമിയിൽ നല്കുന്നു.

കവിത അല്ലെങ്കിൽ കാവ്യം ജീവിതവിമർശനമാണ്. എന്നു പറ
 ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായത് അതു ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളേയും
 സ്പർശിക്കുന്നു. പരിശോധിക്കുന്നു. ഏതു തരം ജീവിതമാണ് ഉത്തമമെ
 ന്നും അത് എങ്ങിനെ സമ്പാദിക്കണമെന്നും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അതു മ
 നുഷ്ഠമൃഗയെത്തേ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. മനസ്സിനെ ഉൽകൃഷ്ടമാക്കുന്നു. ആ
 ത്മാവിനെ ഉയർത്തുന്നു. അതു മനുഷ്യനായി സ്വർഗ്ഗവാതിൽ തുറക്കുന്നു.
 നാം കവിത വായിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെ വേദമെന്ന ഭാവേന വായിക്ക

ക. നമുക്കു വേണ്ടതെല്ലാം അതിൽ കാണാം. വേണ്ടാത്തതു കാണുകയു മില്ല. കവിതാപാരായണത്തിൽനിന്നും സമാഗ്ഗങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുക, ആദർശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക, ജ്ഞാനമൗകതികം ശേഖരിക്കുക, സ്വഗ്ഗർഭനം സമ്പാദിക്കുക.

ഇന്നും ഹോമർ, വാത്മീതി, കാളിദാസൻ, ഷെക്സ്പിയർ മുതലായവർ യശസ്വരീരികളായി അവരുടെ ചിന്തയിൽനിന്നും നമ്മെ ഉപദേശിക്കുകയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കവിയെപ്പോലെ ഒരു മിത്രത്തിനേയൊ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവിനേയൊ ഒരു മാർഗ്ഗദർശിയേയൊ നമുക്കുവിടെ കിട്ടും. ആദ്യകവി ആദ്യോപദേഷ്ടാവായിരുന്നു. അന്യോപദേഷ്ടാവും കവിതന്നെ.

കവിയുടെ മറ്റൊരു നിർവ്വചനം ഇതാണ്. “സത്യമാകുന്ന നിമ്നപശ്ചാതിസ്ത്വ് കവിയുടെ പ്രതിഭയാകുന്ന സ്പടികഫലകത്തിൽ കൂടി കടന്ന് ഇന്ദ്രലാപത്തിനു തുല്യം വിവിധവണ്ണങ്ങളോടു കൂടിയ കവിതയായി പരിണമിക്കുന്നു.” ഇതിൽനിന്നും അർത്ഥമാക്കേണ്ടതു് കവിതയെന്നതു തന്നെ ലോകതത്വങ്ങളുടെ പ്രതിപാദനവും, വ്യാഖ്യാനവും, വിചരണവും, വികസനവുമാണെന്നാണ്. അതുകൊണ്ടു കവി ചിത്രകാരനും തത്വജ്ഞാനിയും ശാസ്ത്രജ്ഞനും ഏകീഭവിച്ചുള്ള ഒരാളാണെന്നു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. ഇവരുടെ കൃത്യങ്ങളെല്ലാം കവി നിർവ്വഹിക്കുന്നു. ഇതുനിമിത്തം ലോകോപദേഷ്ടാവായിരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അവഗ്യം വേണ്ടതായ യോഗ്യതയുണ്ടു്. രാജാക്കന്മാരുടേയും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരുടേയും പ്രേരണാശക്തിയുടെ വ്യാപാരപരിധി അവരുടെ രാജ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ കവികളുടെ പ്രേരണാധികാരവ്യാപ്തി ലോകത്തിന്റെ സീമന്തരേഖ തന്നെയാണ്. അവർ ഒരു കാലത്തേക്കല്ല എല്ലാക്കാലത്തേയ്ക്കും ജ്ഞാനോപദേഷ്ടാക്കളാണ്. അവരുടെ ശബ്ദങ്ങൾ സ്വദേശങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ലോകസീമാന്തരഭാഗങ്ങളിലും പ്രതിധ്വനിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ലോകോപദേഷ്ടാവെന്ന സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതിന് ആർക്കെങ്കിലും യോഗ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ അതു കവികൾക്കു തന്നെയാണ്. സർ രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ ഒരു ബംഗാളിയും ഭാരതീയനാണെങ്കിലും ഇന്ന് ഒരു ലോകകവിയായിട്ടാണു വർത്തിക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശവും സന്ദേശവും സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ലോകം കാത്തിരിക്കുകയാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണ്? അദ്ദേഹം നിത്യങ്ങളായ തത്വങ്ങളുടെ നിദാനമാണ്.

കവിത ജ്ഞാനത്തിന്റെ കേന്ദ്രവും പരിധിയുമാണെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം സകലവിധ ജ്ഞാനങ്ങളും ഒന്നിച്ചു

ക്രിയിരിക്കുന്നതും അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നതുമവിടെയെന്നാണ്. അപകാരമുള്ള ഒരു സ്ഥാനമാണല്ലോ ഉപദേശം നൽകുന്നതിനു പര്യാപ്തവും സമത്വവുമായിട്ടുള്ളത്. തന്നിമിത്തം ലോകർ ഉപദേശത്തിനായി കവികളെ ആശ്രയിക്കുന്നു.

ഇതിനുംപുറമെ കവിത ഉൽകൃഷ്ടമനസ്സുനായുടേയും ആനന്ദചിത്തനായുടേയും ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളും ആനന്ദസന്ദായിനികളുമായ ചിന്തകളുടെ രേഖകളാകുന്നു എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരിൽ ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ദിഗ്വസാനിച്ഛയെ നശിച്ചുപോകാതെ രക്ഷിക്കുന്നതും 'കവിത' തന്നെയാണ്. കവികൾ ലോകത്തിലെ അംഗീകരണം സിദ്ധിക്കാത്ത നിയമകർത്താക്കളാണത്രേ. 'കവിത' മനുഷ്യക്കുള്ള സകല ജ്ഞാനത്തിന്റേയും ചിന്തകളുടേയും, വികാരങ്ങളുടേയും വാക്കുകളുടേയും പ്രസൂനവും സുഗന്ധവുമാകുന്നു എന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥകവിതയിൽ എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതും എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളും ഒരു വിധത്തിൽ അതിൽനിന്നും ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതും അതോടനുബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

വന്ദികപ്രഭവേന രാമനൃപതിർവ്യാഭേന ധർമ്മാത്മജോ
വ്യാഖ്യാതഃകിലകാളിഭാസകവിനാശ്രീവിക്രമാങ്കോഹൃപഃ
ഭോജശ്ചിത്തപഃ ബിൽമണഃ പ്രഭൃതിഭിഃ കണ്ണോപിവിദ്വാപതേഃ
ഖ്യാതിഃയാന്തിനരേശ്വരഃ കവിവരൈഃ സ്ഫാമരൈഃ-

[ഭേരീരവൈ.

ആചാര്യൻ.

(തടർച്ച)

ഞാൻ നിങ്ങളോടൊന്നിച്ചു ബന്ധ്യയുടെ ഭവ്വിധിയിൽ പരിതപിക്കുന്നു. ഇതു പുര്യാപരായങ്ങളെ ആവർത്തിക്കുന്നതെന്നാണ്. എന്നെക്കുറിച്ചായി അവ യാത്രപറഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചുപോയി. ഈ രാജ്യത്തുള്ളവർ ഇതിനെക്കുറിച്ചു തീരെ അജ്ഞന്മാരാണ്. ഇവിടത്തുകാരുടെ വാസ്തവമായ കൗതുകം ഇൻഡ്യയിലെന്തെങ്കിലും പരയുന്നതു അവരുടെ വെറും സ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമാണ്. സന്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും, രാജ്യതന്ത്രത്തിൽനിന്നുമു

ഉള്ള വ്യതിയാനം ആപത്തു്, ചിലപ്പോൾ നാശംതന്നെ ഉളവാക്കിയേക്കാം. അതനുഭവിക്കുന്നതു് ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികളായിരിക്കും.”

രസതന്ത്രത്തിലുള്ള അഭിനിവേശം.

ബി. എസ്സ്. സി. പരീക്ഷയുടെ സ്തരണയിൽ ആചാര്യയുടെ ഈ അഭിനിവേശങ്ങൾ അസ്തമിച്ചു. ഡാക്ടർ പദത്തിനുവേണ്ട പരിശീലനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതിൽ പരിപൂർണ്ണവിജയിയുമായി.

ഈ കാലത്തു രസതന്ത്രത്തിൽ ഉള്ള അഭിനിവേശംകൊണ്ടു് ഒരു കൊല്ലംകൂടി ഏഡിൻബറോവിൽ താമസിക്കണമെന്ന അദ്ദേഹം ഇച്ഛിച്ചു. കലാശാലക്കാർ ഈ സമ്മതിക്കയും ഒരു വേതനം നൽകയും ചെയ്തു. ജി. ക്രൈസ്റ്റ് പാഠശാലയും അൻപതുപവൻ ഒരു പാരിതോഷികമായി കൊടുത്തു.

ഫോപ്പ്ലിസ് വിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയിൽ രസതന്ത്രവിഭാഗമായ പ്രൊഫസറന്മാർക്കു അവരുടെ ഗവേഷണവേലയിൽ പല സഹായവും നേ ചെയ്തുകൊടുത്തു. തന്മൂലം ആ വിഷയത്തിൽ അപാരമായ പരിചയം സിദ്ധിച്ചു. ഡാക്ടർ റെയുടെ ഉപദേശാനുസരണം പരീക്ഷണം ചെയ്തപ്പോഴാണ് ഫോപ്പ്ലിസ് കാബറോട്ടു് ആലം കണ്ടെത്തിയതു്. അന്നാണ് പ്രാഗ്യാതനായ ഒരു ശാസ്ത്രഗവേഷൻ എന്ന പേർ ഇദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധിച്ചതു്.

1888-ൽ അദ്ദേഹം സ്വദേശത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. കലാശാലാധികൃതന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗ്യതകളെക്കുറിച്ചു പല പ്രശ്നാപത്രങ്ങളും നൽകി. സർ വില്യം മയർ, ഇൻഡ്യാകൗൺസിൽ മെമ്പറായ സർ ചാറത്സബർനാർഡിനു ഒരു ബലമായ ശുപാർശയെഴുതിയിരുന്നു. ഇൻഡ്യാൻ വിദ്യാർത്ഥികളോടു ഇദ്ദേഹം പ്രത്യേകതാല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നു. ഡാക്ടർ റെ ലണ്ടനിൽ എത്തി. സർവ്വേൻഡ്യാ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു ഒരു ജോലി കൊടുക്കുവാൻ ചാർത്സ് കഴിയുന്നത്ര ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ അതിനു യാതൊരു ഫലംസिദ്ധിച്ചുമുണ്ടായില്ല. ഈ ഉദ്യോഗം ഈ ഗ്ലിഷുകാർക്കു മാത്രമായി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു പാവനസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഒരു രസതന്ത്രജ്ഞൻ ലഭിക്കാവുന്ന സകല യോഗ്യതകളും ഒന്നിച്ചു ചേർന്നാൽകൂടി സെക്രട്ടറിയുടെ മാമുൽകോട്ടയെ ലംഘിച്ചാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ലണ്ടനിൽ രണ്ടുമാസക്കാലം നീഷ്ഫലമായി കാത്തുനിന്നതിനുശേഷം ഡാക്ടർ റെ ഈ മോഹത്തിന്റെ അസാധ്യതയെ അറിഞ്ഞ് മനസ്സാ നിരസിക്കേണ്ടിവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിലുള്ള പണം തീരെ ക

ലാശിച്ചു. നിരാശയോടും, നിഷ്ഠാശയോടും വിട്ടിലേയ്ക്കുതന്നെ പാപ്പെടുക്കുന്നതല്ല. 1888 ആഗസ്റ്റിൽ ഡാക്ടർറെ കൽക്കട്ടയിൽ എത്തി അപ്പോൾ ഒരു പൈലോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശമില്ല.

ദുഷ്ടമായ നിരീകരണം.

ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ഇൻഡ്യാക്കാർക്ക് പ്രവേശം സിദ്ധിക്കുന്ന കഥ അത്യന്തം ഭരണപരിണാമിതന്നെ. അതിനെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹംതന്നെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “സദ്ദേശപ്രതി പാദിതവും, ആകർഷണീയ വാശനങ്ങളോടുകൂടിയതുമായ ആ ചരിത്രം കർമ്മപരിപാടിയോടുകൂടി നോക്കൂ. എത്ര ശിഥിലമായിരിക്കുന്നു.” മൂന്നുസംവത്സരത്തിനുമുമ്പുതന്നെ ഇൻഡ്യായിൽ എത്തിയിരുന്ന സർ. ജെ. സി. ബോസിനും ഇതേവിധമുള്ള വൈതരണിയെ തരണം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. അത്യന്തം ഭരിതങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതിനശേഷം ഒരേസ്ഥാനമുള്ള ഒരു യൂറോപ്യൻ ലഭിക്കാവുന്ന ശമ്പളത്തിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗത്തിന് ജോലിചെയ്യുകൊള്ളാമെന്ന നിശ്ചയത്തിൽ സർവീസിൽ ബോസ് പ്രവേശിച്ചു.

യാതൊരുജോലിയുംകൂടാതെ കൽക്കട്ടയിൽ ഒരുക്കൊല്ലത്തോളം റെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നു. ഒരുദാർശ്വനിധിയായ ബോസിന്റെകൂടെ താമസിച്ച് ഗൃഹപരിശീലനംകൊണ്ടുമാത്രം ജീവസംരക്ഷണം ചെയ്തു.

ഒരു ദീർഘകാലം കാത്തുനിന്നതിനശേഷം ഡാക്ടർ റെ ഒരു പ്രൊവിൻഷ്യൽ സർവ്വീസിൽ പ്രവേശിച്ചു. 250 രൂപാ ശമ്പളത്തോടുകൂടി ഒരു അസിസ്റ്റൻറ് പ്രഫസർ ഉദ്യോഗം പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽ കിട്ടി. റെ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു അന്തരീക്ഷത്തിൽ ദീർഘകാലം പെരുമാറിയിരുന്നതുകൊണ്ട് ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യബോധത്തെക്കുറിച്ചു ഇവിടെയുള്ളവർ ധരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പലതിലും ഇടപെട്ടു. വിദ്യാഭ്യാസധ്വനികൾക്കെടുത്ത നോട്ടുകാണിച്ച മയ്യാദകേടിനെക്കുറിച്ചു പറവാൻ ഡാർജിലിങ്ങിലേയ്ക്കു റെ നേരിട്ടുപോയി. പക്ഷെ ആ ഉദ്യോഗദൃഷ്ടപ്രഭുതം വല്ലാതെ എറിഞ്ഞുകയറി. വിശുതനായ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ സ്വാഭാവികമായി നിഗ്രഹനം ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നു. ആ അസഹനീയനിമിത്തം സ്വതന്ത്ര്യങ്ങളിൽ സ്വപ്നവും കൂടി ശുദ്ധകാണിക്കുന്നതിനെ ഡാക്ടർക്കു സംഗതിവന്നുള്ളു. പരീക്ഷണത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ചെറിയ ടെസ്റ്റ് ട്യൂബിനുള്ളിൽ ഒരു ജീവാൻ തക്കവണ്ണം അത്ര സങ്കചിതമല്ല റേയുടെ സംസ്കൃതിപരമായ പ്രതിഭയെന്നതു നമുക്കു കാണാം. ബങ്കാജത്തിലെ പ്രകൃതിനിധമായ ഫലഭൂയിഷ്ഠതയും വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന നിസ്സാരവസ്തുക്കൾക്കുപോലും അന്യായവിലകൊടുത്തു സ്വസ്ഥോദരങ്ങൾ വാങ്ങുന്ന മെഴുപഴയും കലാഭവനങ്ങളിൽ സ്വദേശ

ശിക്ഷകൾ വളർന്നിട്ടില്ലാത്തതിലും ഡാക്ടർ റെയുടെ ചിന്താപരമ്പരകളെ പ്രക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. ബിരുദധാരികളുടെ അനിയന്ത്രിതവൽക്കനവിനെ ഓർത്തു പരിതപിക്കുകയും സ്വസ്ഥഹോദാശങ്ങൾക്കു വ്യാവസായികവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട്.

കൊല്ലത്തോടും കോടിക്കണക്കിനു ഔഷധങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വൃന്തം ചെയ്യുന്ന രൂപത്തുകയാണ് ആദ്യമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പതിഞ്ഞത്. ഔഷധങ്ങൾ ബങ്കാളത്തുതന്നെ തയ്യാറാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഉറച്ചു. ഇങ്ങിനെയാണ് ബങ്കാളത്തിലെ ഔഷധനിർമ്മാണശാലയുടെ ഉല്പത്തി. പ്രാരംഭമായി തുടങ്ങിയ ഈ സംരംഭത്തിന്റെ പരിതൃപ്തനെ ഒരു ധ്യാനത്തിന് മതിയായതാണ്. ആചാര്യദേവൻ ഈ സ്ഥാപനശിശുവിനെ മാതൃനിർദ്ദേശപ്രകാരമുള്ളതോടെ സംരക്ഷിച്ചു. അതിനു നേരിട്ട അരിഷ്ടതകളുടെ ബാഹ്യതയോടുകൂടി പോരാടേണ്ടിവന്നതും, സുപ്രസിദ്ധനായ ആചാര്യനും സമപ്രവർത്തകനും അനുഭവിച്ച ത്യാഗവും ഇന്ത്യയിലെ സാമ്പത്തികവൽക്കനവിന്റെ കഥയിൽ ഒരു സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്തരം രൂപമാത്രം മൂലധനം മുടക്കി സമാരംഭിച്ച ഈ വ്യവസായം ഇന്നു അരക്കോടിയിൽപരം മൂലധനമുള്ള ഒരു കമ്പനിയാണ്.

ഇന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ആയുർവ്വേദഔഷധങ്ങൾ സംഭരിക്കുന്നതിൽ നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റു കാണിക്കുന്ന അനൗചിത്യം പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്. കൊല്ലത്തോടും ഇവിടെ കട്ടക്ക, വേങ്ങാക്കാതൽ മുതലായ പല സാധനങ്ങളും ഇഷ്ടമതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവയെല്ലാംതന്നെ നമ്മുടെ കാടുകളിൽ ഉണ്ടാകുന്നവയുമാണ്. വനങ്ങളിൽ നിന്നു വേണ്ടിടത്തോളം ഔഷധങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ അവ കയറ്റുമതിക്കുകയോ ഇവിടെ മതിയാകുന്നതാണ്. നാം അനുഭവിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തികാധിപത്യം ഈ വഴിക്കൂടി പരിഹരിക്കാവുന്നതത്രെ. പക്ഷെ നമുക്കു ഒരു ആചാര്യ എവിടെ? സ്വാതന്ത്ര്യലാഭം മാത്രമില്ലാത്ത സങ്കീർണ്ണമായ സ്ഥിതിയെ സംരക്ഷിക്കുന്ന നാം ആചാര്യനെ കാണുവാൻ തന്നെ അർഹരാരോ?

1894-ൽ പിതാവു മരിച്ചു. ഇതു അത്യന്തം ദുസ്സഹമായ ക്ലേശമായി പ്രഹേലുചന്ദ്രൻ അനുഭവിച്ചു. ഗുണനാഥയിൽനിന്നു മുക്തനാകുവാൻ തറവാട്ടുമുതൽ മുഴുവനും വിൽക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്തതിനുശേഷം സ്വവൃത്തിയെത്തുടരുവാൻ അദ്ദേഹം കൽക്കട്ടക്കു തിരിച്ചുപോന്നു.

സർവ്വലോകപ്രശസ്തിയിലേക്കുള്ള ഉയർച്ച.

ഈ കാലത്തു മർക്കസ് നൈടേറ്റ് എന്ന ഒരു പുതിയ പദാർത്ഥം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണത്തിൽ പെട്ടു. ഇതു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത

ത്തിൽ ഒരു പരിവർത്തനമുണ്ടാകും. ഇതു രസതന്ത്രത്തിൽ ഒരു പുതിയ അധ്യായമാണ്. അതിപ്രധാനമായ ഒരു കണ്ടുപിടിത്തമാണ്. ലോകം ഇതിനെ സ്വീകരിച്ചു. റാസ്കോ, ഡൈമർസ്, ബർതിലാട്, വിക്ടർമേയർ, വൽഫംസ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള മഹാനാർ അനുഭവസന്ദേശങ്ങൾകൊണ്ട് ആവാഗ്ഗ്വനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. ഈവിധമുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളെത്തുടർച്ചയായി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രസ്ഥ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ബർത്തിലാട് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചയത്തെ സമ്പാദിപ്പാൻ കത്തിടപാടുകൾ തുടങ്ങി. ഈ അനുഭവസന്ദേശം ആവാഗ്ഗ്വനെ “ഹൈന്ദവരസതന്ത്രചരിത്രം” എന്ന മഹൽഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിന് പ്രേരിപ്പിച്ചു.

ഡാക്ടർ റെ അതികഠിനമായി ഒരു ദീർഘകാലം ചിന്തിച്ചിരുന്നിട്ട് ഈ കർമ്മത്തെ അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മാത്രം നിക്ഷിപ്തങ്ങളായ പല സംഗതികളെയും ജനങ്ങളെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നതിന് സമ്പാദിച്ചു. പല ഗ്രന്ഥപ്പുരകളും തുറന്നു പരിശോധിച്ചു. പ്രസിദ്ധനായ പല കവിരാജന്മാരെയും കണ്ടു ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിലെ തിരസ്കൃതമായ ഈ ശാസ്ത്രസമ്പത്തിനെ അനുഭവപൂർവ്വം ശേഖരിച്ചു. ടൈംസ് ആഫ് ഇൻഡ്യ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ “പ്രണയപരമായ ജോലിയുടെ സ്മാരകസ്തംഭം” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യാതൊരു സംശയത്തിനും സംഗതിവരാത്ത വണ്ണം ഈ ശാസ്ത്രം ഇൻഡ്യയിൽ പണ്ടുതന്നെ അഭിവൃദ്ധിമാക്കിയിരുന്നു എന്നും ലോകത്തെ ഹൈന്ദവരൂപത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു ആദ്യം ഇൻഡ്യാക്കാരാണെന്നും ഈ ഗ്രന്ഥം തെളിയിച്ചു.

ചോക്ത്തിൽ അന്നുള്ള പ്രധാന ശാസ്ത്രമാസികകൾ എല്ലാം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. ബർത്തിലാട് ഇതിന്റെ ഒരു നിരൂപണം മണ്ഡനരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. യൂറോപ്പിലെ സകല രാജ്യക്കാരും ഇതു വായിച്ചു തല്പരരായി അനുവാദം ചോദിച്ചുതുടങ്ങി.

യൂറോപ്പിലേക്കുള്ള ജനിതകതത്വം.

ആദ്യയാത്രാനന്തരം ഇരുപത്തിരണ്ടു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞു 1904-ൽ ഡാക്ടർ റെ യൂറോപ്പിലേക്കുള്ള രണ്ടാമത്തെ യാത്രക്കുറച്ചു. പ്രസിദ്ധനായ പല ശാസ്ത്രകാരന്മാരും ലണ്ടനിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ എതിരേൽക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ ഉണ്ട്. ഏതാനും കാലം അവിടെത്താമസിച്ചു ഡേവിഡ റേഡ്ഫോർഡ്വിൽ പരീക്ഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അനന്തരം എഡിൻബറോയിലേക്കു തിരിച്ചു. അവിടെ സാമപ്രവർത്തകരും സാഹ

പാഠികളും ഇദ്ദേഹത്തെ അത്യാദരവോടെ അഭിനന്ദിച്ചു സ്വീകരിച്ചു. അതിനുശേഷം യൂറോപ്പിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. അവിടെയും ശാസ്ത്രകാരന്മാരുടെ അനുജമാനത്തിനു ഡാക്ടർ പാത്രീഭവിച്ചു. പാലീസിൽപട്ടു ബത്തലാട്ടിനെ കണ്ടു. ചാൻസലറായി ജർമ്മനിയിലും വച്ചു പരിചയപ്പെട്ടു. ബർലിൻ, ജനീവ, സൂറിച്ച് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം സന്ദർശിച്ചു. അവിടെ എല്ലാം ആചാര്യനെ അനുജമാദിപ്പാനും ആളുകളുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ യാത്രകഴിഞ്ഞു ഇൻഡ്യയിൽ മടങ്ങിവന്ന് പൂർവാധികം തീഷ്ണതയോടെ ഗവേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 1912-ൽ കഴക്കൂട്ട സർവ്വകലാശാലയുടെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോയി. അവിടെവെച്ചു ഒരു ഉപന്യാസം വായിച്ചു. അതു ശാസ്ത്രലോകത്തെ ഒന്നോടെ ഇളക്കി.

ഈ കാലത്ത് ഇൻഡ്യയിൽ ഭീമമായ പല മാറ്റങ്ങളും സംഭവിച്ചു. ബങ്കാർ വിഭജനം ജനങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയബോധത്തെ ഉണർത്തി. ആശുശ്രുതോഷ്ടക്കർജിയുടെ ചാൻസലർസ്ഥാനത്തിൽ കൽക്കട്ട സർവ്വകലാശാല ഒരു പ്രധാന സ്ഥാപനമായി. ഔദ്യോഗികമായ പരമമായും സഹായത്താൽ ശാസ്ത്രവകുപ്പിൽ പല നവോത്ഥാനവിഭാഗങ്ങളും ഏറ്റെടുത്തി.

പുതിയ നവോത്ഥാന കാലഘട്ടം.

സർ. താരകനാഥപാലിററിന്റെ ഔദ്യോഗികമായ സംഭാവനകൊണ്ടു 1916-ൽ ഒരു സയൻസ്കാളേജു സ്ഥാപിപ്പാൻ സാധിച്ചു. ഡാക്ടർ റെ കെമിസ്റ്ററി പണ്ഡിതനായി അവിടെ ചേർന്നു. പ്രസിഡൻസി കാളേജിൽ പഞ്ചവിംശതി സംവത്സരം ബോസും മറ്റു സമപ്രവർത്തകരുമൊന്നിച്ചു വേലചെയ്തതിനു ശേഷമാണു ഇതിനായി ഉദ്യമിച്ചത്. ഈ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അനവധി യുവകേസരികൾ ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ അഭിനീതരായിത്തീർന്നു. ഇൻഡ്യൻകെമിക്കൽ സൊസൈറ്റി സ്ഥാപിച്ച്. ചിരപ്രതീക്ഷിതമായ ആശയ്ക്കു റെ സാഫല്യം നേടി.

ആചാര്യനെയുടെ സാരംഭം കാളേജുകൾകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. ഈ ദ്വന്ദ്വത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ രാജ്യമീമാംസയിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. അവിടെയും ഭാസ്യരമായ ഒരന്തരീക്ഷം അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിച്ചു. റബ്ബറുവിൽ പാസായ ഉടനെ അദ്ദേഹം പ്രതിഷേധസമിതിയിൽ പ്രസംഗവേദി അലങ്കരിച്ചു. നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഭേദബന്ധവിനെ കാരാഗൃഹത്തിൽ അടച്ചപ്പോൾ ആചാര്യന്റെ ഹൃദയം ചിത്തരഞ്ജന്റെ സമീപത്തേ പ്രാപിച്ചു. അന്നു മിസിസ് ഭാസിനു അയച്ച ഒരഴ്ചത്തു വികാരദ്വാരകമെന്നു മാത്രമല്ല, അതിന്റെ മാറ്റൊലി ഇന്നും മുഴങ്ങുന്നുണ്ട്.

ബങ്ക ഉത്തിലെ സരക്ഷണം.

നാലാമതു ഇംഗ്ലണ്ടിനെ സന്ദർശിച്ച മടങ്ങിയ അന്നു, 1921-ൽ കൽക്കട്ടയിൽ അതിഭയങ്കരമായ ഒരു ക്ഷാമമുണ്ടായി. അന്നു സാധുത്വാനുഷ്ഠാനത്തിനു ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പാടായി. അതു മഹത്തായ പല ജോലിയും നിർവ്വഹിച്ചു. 1922-ൽ ഉണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കക്കാലത്താണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വേരിനുള്ള വശ്യശക്തി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. ബങ്കാജിയിലെ അന്നു ഇൻഡ്യൻ കൗൺസിൽ അദ്ദേഹത്തെ നാമം ഒരു മുദ്രാവാക്യമായി ആരാധിച്ചു തുടങ്ങി. ഫലമായ മാരിയുടെ ഫലമായി ഉയർന്ന വെള്ളം കരയിൽ വേക്കരുടെ അശ്രുക്കൊണ്ടു 2000 ചതുരശ്രമയിൽ സ്ഥലത്തേ നശിപ്പിച്ചു. അനവധി ജീവനാശവും സംഭവിച്ചു.

ഈ ദാരുണവൃത്താന്തം ആചാര്യരുടെ ശ്രവണപ്പുടങ്ങളിൽ പതിഞ്ഞപ്പോൾത്തന്നെ ഡാർജിലിങ്ങ് ദേവന്മാരുടെ മന്ദയാനവൃത്താന്തവും അറിഞ്ഞു. സർ. പി. സി. റെ സാധുത്വാനുഷ്ഠാനത്തിനു മുമ്പോടുകൂടി. ഗവൺമെന്റിന്റെ സഹായം കൂടാതെത്തന്നെ 'സാധുത്വാനുഷ്ഠാനം' എന്ന വിളിക്കു സർവ്വജനങ്ങളും ഭക്തശ്രദ്ധയായി സഹായത്തിനു വേണ്ട ധനവും ആയും ഇൻഡ്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും എത്തി. ആചാര്യരുടെ അന്നത്തെ ശ്രമത്തെ അഭിനന്ദിച്ച പല പത്രങ്ങളും വളരെ അഭിനന്ദിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രമുഖ പത്രം സർവ്വജനങ്ങളോടും ഇങ്ങിനെ ഒരു സൗമാദ്യനിലയെ സമ്പാദിച്ചു.

ഇതിനത്രയും വിരുദ്ധമായ ഒരു സ്വഭാവം ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. ഗവൺമെന്റിനോടു കൂടെ പല സംഗതികളിലും വെറുപ്പുണ്ട്. ഗവൺമെന്റും സാധുത്വാനുഷ്ഠാനത്തിനു ധനശേഖരം ചെയ്തു. പക്ഷെ അതു അന്നു വസരത്തിലായിരുന്നു. വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവമെല്ലാം തീർപ്പാക്കി, 20000 രൂപയുടെ ധാന്യം വിതരണം ചെയ്തു. അതിനു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വേണ്ടിവന്ന ചിലവും അത്രത്തോളം തന്നെ വരും. ഗവൺമെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. "ഗവൺമെന്റു ഒരു ധർമ്മലീലവിനുള്ള സ്ഥാപനമല്ല" ഈ വിധനടപടി കൊണ്ട് ഗവൺമെന്റിനോടുള്ള ബഹുമാനാദരം തീരെ നശിച്ചു. പക്ഷെ ദേവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഉള്ള വാളൻറിയഴ്സിനു ആ അഭിനന്ദനം സിദ്ധിച്ചു.

മാതൃഭൂമിയുടെ വേണ്ടിയുള്ള സേവനം.

സ്വദേശി എന്ന ശബ്ദം ആചാര്യന്റെ പ്രാണാധികപ്രേമമുള്ള ഒന്നാണ്. എഴുപതു വയസ്സുവെന്ന ആ മാന്യൻ ഇന്നും രാജ്യത്തിന്റെ

നാനാഭാഗങ്ങളിലും അതിശ്രദ്ധയോടെ സ്വദേശീപ്രചരണത്തിനു സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദാരിദ്ര്യപീഡിതരായ കൃഷിവലന്മാർക്ക് ചുക്ക് ഒരു ഉത്തമ ഉപകരണമാണെന്നു ആചാര്യ എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ ഉപദേശിച്ചു. 1922-മുതൽ ഈ സുവിശേഷം നാനാഭിഗന്തങ്ങളിലും ആചാര്യ വിതരണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ആചാര്യദേവന്റെ അനാദിപംബരജീവിതവും ഭിഗന്തവിശ്വതയശസ്സും സർവ്വജനങ്ങളേയും വശീകരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഇന്നും പരുപരുത്ത കർതവ്യനായാണ് ധരിക്കാറുള്ളത്.

വിദ്യാത്മികളുടെ ചുടയിൽ ആചാര്യദേവൻ ആരാധ്യമായ ഒരു വിഗ്രഹമാണ്. സഭാമണ്ഡപത്തിൽനിന്നും വാഗ്മിതപംകൊണ്ട് വികാരത്തെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്ന പല പ്രാസംഗികന്മാരുമുണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ അവ ചിരസ്ഥായികളായി കാണപ്പെടുന്നില്ല. ആചാര്യനേയുടെ ഓരോ വാക്കും ശ്രോതാക്കളുടെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തെ സ്പർശിക്കയും അതു അവിടെ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമാവുകയും ചെയ്യും.

ദാരിദ്ര്യവും ബ്രഹ്മചര്യവും.

ബ്രഹ്മചര്യവും ദാരിദ്ര്യവും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ രണ്ടു മുദ്രകളാണ്. അതിതീക്ഷ്ണമായ ബ്രഹ്മചര്യം അദ്ദേഹം സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നു. ധനത്തെക്കുറിച്ചു ഒരശ്രദ്ധിക്കാരുതെന്നായില്ല. റെയുടെ തറവാട്ടിൽ കാണുന്ന യുവാക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളാണ്. എന്റെ സമ്പത്തും സത്തയും ഈ യുവജനങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നു പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്.

ബങ്കാളത്തിലെ യൗഷധനിർമ്മാണശാലയും വ്യവസായശാലയും റേയുടെ പ്രാണനതുല്യങ്ങളായ സ്ഥാപനങ്ങളാണ്. ഇന്നു ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ അനവധികോടി രൂപ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റുള്ളവർക്ക് ലാഭമാണുവീതിക്കുന്നതെങ്കിൽ അഹന്നിശം അതിൽ ഒരജോലിയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഒരു പൈപോലും ആചാര്യൻ തൊടുകയില്ല. ജീവിതത്തിനു അത്യാവശ്യമായ ഒരു തുകയല്ലാതെ ശമ്പളമായി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ അതു സാധുത്വാനന്തത്തിനു ഉപയോഗിക്കും. ശിഷ്യന്മാർ ഒത്തൊരുമിച്ചു 16000 രൂപ ശേഖരിച്ചു ഇന്നും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ ഘോഷിക്കുന്നതിനു ഒരു ജയന്തി നടത്തുന്നു.

നം പേരിനോടുള്ള വെറുപ്പു സുപ്രസിദ്ധമാണ്. പല സ്ഥാനമാനങ്ങളും പല സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു ഇദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ നന്നാക്കുന്ന അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ഏകദേശം അന്യതാവശ്യം വരുന്ന ആത്മവൃത്താന്തം ആചാര്യ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവിടെ രിക്തത്തുപോലും സ്ഥാനലബ്ധിയെ കാണിച്ചിട്ടില്ല.

ജീവിതകൃതം വളരെ തെളിയാണു്. സന്യാസം പ്രിയതരമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉദരരോഗം അദ്ദേഹത്തെ ഭയമായി പടികൂടിയിരിക്കുന്നു. പ്രായാമപരിശീലനംകൊണ്ടു ആരോഗ്യത്തെ സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നു.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അനൗചിത്യത്തെ എത്ര പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം തൃപ്തിപ്പെടുന്നില്ല. അതുപോലെ ഇന്നത്തെ ബിരുദങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആചാര്യക്കു പറ്റാത്തതാണ്. പ്രാവസായികനിലയുടെ കുറവും നാടിന്റെ ദാരിദ്ര്യവും അദ്ദേഹത്തിനു ഹൃദയശല്യം ഉളവാക്കുന്നു. കാളേജിൽ ചെയ്യുന്ന അമിതവൃതം പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ കപിതനാക്കുന്നുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യശീലത്തെ സർവ്വതരം ഉപദേശിക്കും. വിദ്യാർത്ഥികൾ നഗരങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്ന അമിതവൃതവും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ കൃഷിബലന്മാരുടെ പട്ടിണിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽനിന്നു വേർപെടാത്ത രണ്ടു വിഷയങ്ങളാണ്. ഒരു പരിഷ്കാരത്തിന്റേയും പ്രായോഗികവശത്തെ അദ്ദേഹം വിസ്മരിക്കാറില്ല.

ഭൗജനകമായ ദാരിദ്ര്യവും വർദ്ധനമായ തൊഴിലില്ലായ്മയും അദ്ദേഹം ഹൃദയദാരുണമായി കരുതുന്നു.

സംഗതികളെ അനുകൂലമായി കാണിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി മറ്റൊരാളിൽ ഇങ്ങിനെ കാണുകയില്ല. ഇത്രവളരെ ഗുണപരമായ പാരായണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാളെ നമുക്കു കാണാൻ കഴികയില്ല.

മാതൃഭൂമിയോടുള്ള അകൈതവസ്സേഹം സദാ ആചാര്യന്റെ ജീവിതത്തിലുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ലോകസാമാന്യത്തിന്റെ ബഹുമാനങ്ങൾക്കു ഇദ്ദേഹം പാത്രവുമാണ്. ശാസ്ത്രലോകത്തിൽ ഇൻഡ്യയുടെ പേർ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുകയിൽ എഴുതി അതിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ട ആളുകളേയും സൃഷ്ടിച്ചു. ഇന്നു സ്വദേശിപ്രചരണത്തിനു ബലകേകുന്നനായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“കൊല്ലം അൻപതു കഴിഞ്ഞു. എന്റെ സ്വപ്നം ഇപ്പോൾ എന്താണു് രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് എനിക്കു കൃതാർത്ഥതയുണ്ടു്”

ഒരു നവീനഭാസ്കരൻ ഇൻഡ്യയുടെ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ ഉദയം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ഭാരതസന്തതികൾ പല ശാസ്ത്രശാഖകളിലും ചന്ദ്രനാണ് ചെയ്തതെങ്കിലും ഭാവിതപമുറകൾ ഇന്നാകാത്തതിന് ദീപം പൊലിഞ്ഞു പാകാതെ കയ്യാൽ രക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ."

തിരുവിതാംകൂറിലെ

പള്ളിക്കൂടങ്ങളും പാഠശാലകളും.

(വി. ആർ. നീലകണ്ഠനായർ)

II.

വിദ്യാഭ്യാസധരകളുടെ ആപ്പീസിലും ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ആപ്പീസിലും കാലത്തും അകാലത്തുമായി ഒട്ടനവധി പുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനായി ചെന്നുചേർന്നു. എന്നിട്ടും അവയുടെ പരിശോധന എങ്ങിനെ നടത്തണമെന്ന റൂപരൂപ ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായില്ല. മുഹൂർത്തം തെറ്റിപ്പോയാൽ അതു ആക്ഷേപമെന്നുകരുതിയോ എന്തോ ഒട്ടവിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള അധികാരം രണ്ടു ഇൻസ്പെക്ടർമാരിൽ സമുച്ചിതമായി. മലയാളപാഠശാലയ്ക്കുള്ളവയെല്ലാം ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടറും ഇംഗ്ലീഷ് പാഠശാലയ്ക്കുള്ളവ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടറും തിരഞ്ഞെടുത്തു ഓരോ ചീഫ് പരമാധികാരിയായ ഡയറക്ടർക്കു അയക്കണമെന്ന നിശ്ചയിച്ചു.

ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ ഏഴുക്ലാസുകളിലെയും മലയാളം സ്കൂളിൽ ഒൻപതുക്ലാസുകളിലേക്കും ഉചിതപുസ്തകങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനു പെൻഷൻ പറ്റി വിദ്യാഭ്യാസലോകത്തുനിന്നു തിരോധാനം ചെയ്യാൻ കാലുനീട്ടിയിരിക്കുന്ന അനന്തകൃഷ്ണയ്യരും, 101നും 105നും മദ്ധ്യേയുള്ള നിയമനവീകരണത്തിൽ കലുഷനായി അധികാരലോപത്താൽ നിരാശനായ കൃഷ്ണൻനമ്പ്യാരും ആയപ്പോൾ പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ അശുഭയോഗം സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

പഠിക്കുന്നകാലത്തല്ലാതെ മലയാളപുസ്തകം കൈകൊണ്ടു തൊട്ടിട്ടില്ലെന്നു സാക്ഷിമാനം പറയാവുന്ന ഒരുവൻ പെൻഷൻ പറയുന്നകാലത്താണ് ഇവയെതൊട്ടു കണക്കുതീർക്കേണ്ടിവന്നതു എന്നു പറഞ്ഞാൽ

നെ ഒരു ഇരുപത്തഞ്ചോ മുപ്പതോ കൊല്ലത്തെ പരിചയക്കുറവു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമല്ലോ. ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ അധ്യാപകനായിരുന്ന കാലത്ത് ഏതെങ്കിലും ക്ലാസുകളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുവാൻ മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പൻ ഡെയറും വന്നിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങിനെ ഇരിക്കെ ആ ക്ലാസുകളിലെ ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകങ്ങളും മലയാളപുസ്തകങ്ങളും നിണ്ണയിച്ചുതെങ്ങിനെയാണ്? രണ്ടുഭാഷകളിലും പാണ്ഡിത്യമുള്ള ചിലരെ സേവചിപ്പിച്ച് കാര്യം നിർവ്വഹിച്ചതായിരിക്കാം. കമ്മിറ്റിക്കായി സമർപ്പിച്ച ഒട്ടുവളരെ പുസ്തകം വായിച്ച് ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്താൻ സന്മനസ്സുതോന്നിയവർക്കു കൊടുത്ത പ്രതിഫലമെന്നാണ്? ഒരേ പുസ്തകം രണ്ടു പ്രസാധകന്മാർക്കുവകാശപ്പെടുവാനും ചില പുസ്തകങ്ങളുടെ പുറംകടലാസ് കീറി ഉടമസ്ഥനെ മാറ്റിയതുമെല്ലാം അതതുപുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിരൂപിക്കുമ്പോൾ വിശദപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളാം.

പാഠപുസ്തകങ്ങൾ നിർണ്ണയിച്ചതു അവയൊന്നും വായിച്ചുനോക്കിയല്ലെന്നും അവയുടെ പ്രസാധകരുടെ പ്രലോഭനചാതുരിയുടെ നൂനാധികഭാവത്തെ ആശ്രയിച്ചാണെന്നും ഒരു കിംവദന്തി നാടൊക്കെ പരന്നിട്ടുണ്ട്. പകർപ്പവകാശമില്ലാത്ത ഏതാനും ലേഖനം ചേർത്തു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു പുസ്തകം മരൈറാറാൾ വ്യാഖ്യാനത്തോടെ മൂദ്രണം ചെയ്തിരുന്നതായി അറിഞ്ഞു സ്വന്തലേഖനം ചേർത്തു കമ്മറ്റിനിണ്ണത്തിനുശേഷം അച്ചടിപ്പിച്ചതായി ഒരു വാർത്തയും പരന്നിട്ടുണ്ട്. അധികൃതസ്ഥാനത്തു സമർപ്പിച്ച പുസ്തകത്തിൽനിന്നും അതിനുള്ള വ്യത്യാസം അറിവാൻ അധികവിഷമമൊന്നുമില്ലല്ലോ. പുതിയസൂചികൂടി ഇതിൽ വല്ലതും ചേർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു പാഠപുസ്തകമായി സ്വീകരിക്കുന്നത് ഉചിതമാണോ? ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടറുടെ പേഴ്സനൽ അസിസ്റ്റൻറിനെ പെട്ടെന്നു ഒരുധ്യാപകനാക്കി മാറ്റിയത് പാഠപുസ്തകം സംബന്ധിച്ചുള്ള കഴുപ്പും മൂലമെന്ന് മറുത്തുവെക്കു ഉപഹിപ്പാൻ ന്യായം കാണുന്നുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനത്തിനു ഇങ്ങിനെയുള്ള കളങ്കം സൃഷ്ടിച്ച് അതിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു കളയാമെന്നു വല്ലവരും ഉപഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കു്കിലും ഒരു പാഠം മായിത്തീരാൻ ഉചിതമായ ഒരു കമ്മ്ബരിപാടി ഗവൺമെൻറ് അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

മലയാളസ്കൂളിലേക്കുള്ള പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം നിണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടർ മി: നമ്പിയാരിലാണു നിക്ഷേപിച്ചിരുന്നത്. തന്റെ അധികാരസീമയിൽ പുസ്തകങ്ങളുടെ എണ്ണം പരിമിതമെന്നു പലപ്പോഴും നമ്പിയാർ വിലപിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരാതിർത്തിയിൽ വരുന്ന ഓരോന്നും ഈ ഭാഷത്തോടുകൂടിയതെന്നു ഒരു പല്ലവിയായി മി: നമ്പിയാർ മുമ്പേതന്നെ പാടാറുണ്ട്. മി: ചെ

റിയാന്റെ ആക്ടിങ്ങ് ലാവണ്യക്കാരെ സ്ഥിരമായി അപരോധിക്കുന്നില്ലാതെ അന്തേവാസികളേപ്പോലും ഒരു വാഗ്യാർക്കവാൻ ജീവിതാവധി സാധിക്കുകയില്ലെന്നു പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. സ്ഥലംമാറ്റം, പ്രമോഷൻ, ആക്ടിങ്ങ് ലാവണ്യം എന്നീ പ്രാർത്ഥനകളോടെ വന്നുചേരുന്ന ബഹുസംസ്ഥാന പാവങ്ങളെ സഭ്യതാവാഗ്ദർശനം കൊണ്ട് പൂജിച്ചും, വിദ്യാഭ്യാസബന്ധിത റാങ്ക് ഫണ്ട് ഏറ്റെടുത്തി വിജയപതാക നാട്ടാമെന്നു മോഹിച്ചും ഇരിക്കുമ്പോൾ പാഠപുസ്തകനിർണ്ണയമെന്ന നൂതനപരിപാടിയിൽ മി: നമ്പിയാർ നിയുക്തനായി.

വിദ്യാഭ്യാസകാലമുതൽ അധ്യാപകവൃത്തി കഴിയുന്നതുവരെ ചില സാഹസകൃത്യങ്ങളിൽ ഏറ്റെടുത്തു കൂലിയില്ലാത്ത നേടിയെടുത്തതല്ലാതെ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിലോ മറ്റുകലകളിലോ സമയവ്യയം ചെയ്തതായി ആർക്കും അറിവില്ല. ഇൻസ്പെക്ടർ ബുക്കുകൾക്കു മറ്റിതരം ഗവൗരവമുള്ള പൂർവ്വപ്രയത്നങ്ങൾ 'കണക്കില്ല. പാഠപുസ്തകനിർണ്ണയത്തിൽ പൂർണ്ണാധികാരം കിട്ടിയപ്പോൾ ഒരു 'നവചലനമാലിക' അവതരിച്ചു. നമ്പിയാർ എന്ന പദത്തിന്റെ പശ്ചാത്താപം മാത്രമേ 'നവ' ശബ്ദത്തിന് വിവക്ഷയുള്ളൂ എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. അല്ലാതെ ഒരു നവീനഭാവവും ആ പുസ്തകത്തിന് തെളിഞ്ഞു കാണുന്നില്ല.

ലോകത്തിലെങ്ങും ജീവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ആൾ എഴുതിയ പുസ്തകവും, സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കമ്പനിയും കൊണ്ടു നരകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ട ഒരു മാന്യൻ ലോകത്തിൽ വേണ്ട വിശ്രിയാലുള്ളല്ലാം 'രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ' നടുക്കിരിക്കാമെന്നു പറവാൻ തരയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മി: നമ്പിയാരുടെ വസതിയിൽ എത്തിയിരുന്നു. മദ്രാസിനോളം യാത്രചെയ്തു പല കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും അനുഭവിച്ച് മറ്റുണശാലക്കാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വരാമ്പല അനുഭവം നടുക്കി കാലം മംഗളമാക്കിയ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ കൃതാർത്ഥനെന്നു ആർനാൾഡ് കമ്പനിക്കാരെക്കൊണ്ടും രവീന്ദ്രകമ്പനിക്കാരെക്കൊണ്ടും വീട്ടിലിരുന്നു കാലം നിർവ്വഹിക്കാമെന്നു മി: നമ്പിയാരും ഉറച്ചു.

മലയാളപുസ്തകങ്ങളെ വായിച്ച് ഗുണഭോഷം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് വേണ്ട സമയവും പാണിത്യവും മി: നമ്പിയാർക്കില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലംകയ്യായി ഒന്നിലേന്നല്ല പലതിലും സഹായിക്കുന്ന ഒരു മാന്യനേയും അവിടെ സ്വാധീനമായിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഭാഷാഭിജ്ഞാനി, ഇംഗ്ലീഷ് മലയാളം എന്നീ സാഹിത്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകവിരുതു സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള മാന്യൻ എന്നെല്ലാമാണെങ്കിലും ജീവിതവ്യഗ്രതകൊണ്ടും തന്ത്രിബാധകൊണ്ടും അദ്ദേഹം സാഹിത്യവിഷയത്തിൽ ഏതാണ്ടു കർമ്മവിമുഖനായി കഴിഞ്ഞുകൂട്ട

ന്നു. അതിനാൽ പുസ്തകവായന, തിരഞ്ഞെടുപ്പ്, ഗ്രന്ഥമെഴുത്ത് എന്നിവ നാനാവിധശാഖകളിലായി പ്രവഹിച്ചു. മലയാളംസ്ത്രീകളിലെ പാരമ്പര്യവും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടു.

രണ്ടുലീസ്റ്ററും ഡയറക്ടറുടെ കൈയിൽ കിട്ടി. എന്നാണു ചെമ്പ്രേണ്ടതെന്ന് ആ സാധുവിനു പരിഭ്രമവും വന്നു. ഗവൺമെന്റുമായി എന്തോ ചില ആലോചനകൾ നടത്തി. ഉദ്യമം പരാജയപ്പെട്ടു എന്നാണു കേൾവി.

പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പരീതിയിൽ പലവിധ ആക്ഷേപങ്ങളും വന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആ പുസ്തകങ്ങൾ ക്ലാസ്സിന് എത്രത്തോളം ഉചിതങ്ങളാണെന്ന് എന്നു ക്രമേണ പരിശോധിക്കാം. പാരമ്പര്യങ്ങളാക്കുവാൻ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ ലിസ്റ്ററു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു കാണാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അപ്പോൾ മറുചില വിക്രിയകൾക്കൂടിക്കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു തോന്നുന്നത്.

ഹാംലറ്റ്.

(ഷേക്സ്പിയറുടെ നാടകകഥയിൽനിന്നും ഗദ്യസംഗ്രഹം.)

III.

(ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.)

ഹാംലറ്റ് തന്റെ വാഴ്ചരി മറയുടെ ഉള്ളിലേക്ക് ഒരു കത്തുകയ്ക്കി. 'അയ്യോ! ഇതാ എന്നെക്കൊന്നേ!' എന്നു വീണ്ടും ആ നിലവിലിരിക്കട്ടെ.

രാജ്ഞി:- നീ എന്താ ചെയ്തത്?

ഹാം:- അതു രാജാവാണോ, ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ലാ.

രാ:- എന്തു സാഹസമായ ദുഷ്പ്രവൃത്തിയാണിത്.

ഹാം:- ദുഷ്പ്രവൃത്തിതന്നെ. ഒരു രാജാവിനെ വധിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സോദരനെ വരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു ദുഷ്കൃത്യം!

രാ:- രാജാവിനെ വധിക്കുകയോ!

ഹാം:- അതെ.

ഹാലർദ് പിന്നെയും തന്റെ മാതാവിനോടു അവളുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ അനൗചിത്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ തെറ്റുകളെപ്പറ്റി അവരുടെ സന്താനങ്ങൾ ഭാക്ഷിബ്രഭാവത്തിൽ വിചാരിക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും ഗൗരവേമറിയ കുറ്റങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച തന്റെ പുത്രനും അല്പം പാശ്ചാത്യത്തോടുകൂടെ മാതാവിനോടു സംസാരിക്കുന്നതിന് അവകാശമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള പാശ്ചാത്യ മാതാവിനെ ഭർമ്മാർത്തിൽനിന്നും തിരിക്കുന്നതിന് ഉപയുക്തമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ ഈ സഭ്യത്തനായ രാജകുമാരൻ രാജ്ഞിയുടെ കുറ്റത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെക്കുറിച്ച് കുറ്റനമായി ശാസിച്ച രാജ്ഞിയുടെ മനസ്സിനെ ചലിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം സംസാരിച്ചു. രാജ്ഞിയാകട്ടെ പരേതനായ തന്റെ പിതാവിനെ ഇതുകേൾക്കുന്ന വിസ്തരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനും ലോകക്കണക്കു സംശയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും ആയ ഒരാളെ വിവാഹം ചെയ്തത് ഒരു വലിയ അപരാധമല്ലേ? അവരുടെ ആദ്യത്തെ ഭർത്താവിനോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള സത്യത്തെ വിസ്തരിച്ച് ഇപ്രകാരം ചെയ്ത സ്ത്രീകളുടെ സത്യത്തിൽ അവിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ ചാരിത്രം കേവലം നാട്ടും മാത്രമാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയും വിവാഹബന്ധം കേവലം പൂതുകളിക്കാരുടെ പ്രതിജ്ഞയെ തുല്യമാക്കുകയും ദൈവവിശ്വാസംതന്നെ അന്തർമുഖത്തു ഒരു നാട്ടുമാണെന്നു പരുത്തിയിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർ ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയിൽ ആകാശംകൂടി ലജ്ജിക്കുകയും ഭൂമി വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്രയും പറഞ്ഞത് അയാൾ രണ്ടു ഹാലർഡ്സോളർ ഏഴുതു മുമ്പിൽ വെച്ചു. ഇപ്രകാരം ഒന്ന് അവളുടെ ആദ്യഭർത്താവായ പരേതനായ രാജവിന്റേയും മറ്റൊരു ഭിത്തിഭർത്താവായ ഇപ്പോഴത്തെ രാജാവിന്റേതുമായിരുന്നു. ഇവർ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നോക്കാൻ അദ്ദേഹം രാജ്ഞിയോടാവശ്യപ്പെട്ടു. തന്റെ പിതാവിന്റെ മുഖഭാവത്തിൽ എത്ര ഗാഢീർണ്ണം പ്രകാശമായിരുന്നു! അദ്ദേഹം ഒരീശപരനെപ്പോലെതന്നെയായിരുന്നു. സൂര്യന്റെ അളക്കങ്ങളും, ജ്യോതിർവൈദ്യുതവെയുള്ള ഹാലർഡ്സോളർ മാഴ്സിനെപ്പോലെയുള്ള ദാഷ്ടികളും പവ്വത്തിൽ തൽക്ഷണം വന്നിറങ്ങിയ അഭഗാമിയായ മെർക്കുറിയെപ്പോലെയുള്ള നിലയും അദ്ദേഹത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു അവരുടെ ആദ്യഭർത്താവ്. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിനു പകരമായി വളിച്ച ഭർത്താവിന്റെ പടം കാണിച്ചു. അയാൾ ഒരു *വുക്കുവ്വായി (Blight) പോലെ കാണപ്പെട്ടു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അരോഗദുരഗാത്രനായ തന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനെ അയാൾ നശിപ്പിച്ചു. ഇതുകേട്ട രാജ്ഞി അത്ഭുതം ലജ്ജിതയായി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അയാൾ അവളുടെ ദാഷ്ടികളെ അവളുടെ ഉള്ളിലേക്കുതന്നെ പ്രവേശിപ്പിച്ച് അവളുടെ സ്വഭാവ

* വുക്കുവ്വായി എന്നും ചെടികൾക്കും ബാധിക്കുന്ന ഒരു രോഗം

ത്തിന്റെ വൈകാരികതയും ദുഷ്ടതയും അവർക്കുതന്നെ മനസ്സിലാക്കി കൊടുത്തു. പിന്നെയും ആദ്യത്തേതിനെ വധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ തന്നെ അപ്പോലെയെ കൈക്കലാക്കിയ ഒരു മനുഷ്യന്റെ സഹധർമ്മിണിയായിട്ട് ഒന്നിച്ചു താമസിക്കുന്നത് എത്ര നികൃഷ്ടമാണെന്ന് അയാൾ അറിയേണ്ടിയിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നതിൽ താൻ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോഴത്തെ വേഷത്തിലും കറുത്തുപിടിച്ചതും ഫാലഗു തന്നെ കണ്ടുമാറിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. രാജാവിന്റെ പ്രേതം മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഫാലഗു അത്ഭുതം ഭയപ്പെട്ടുപോയി. അതിന് എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് ചോദിച്ചു. താൻ ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതും ഇപ്പോൾ മറന്നുപോയതുമായ പ്രതീകാരത്തെപ്പറ്റി ഫാലഗുവിനെ ചർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനായിട്ടാണ് താൻ വന്നതെന്നും തന്റെ മാതാവിനോടു ശാന്തമായി സംസാരിക്കണമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ ഭയവും വ്യസനവുമുണ്ടാകും. അയാൾ മരിച്ചുപോകുമെന്നും പ്രേതം ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഉടനെ അതു തീരോടുകൂടി ചെയ്തു. ഫാലഗു പലതെ വേറെ ആരും അതിനെ കണ്ടിരുന്നില്ല. അത് നിന്ന സ്ഥലത്തേക്കു ഫാലഗു ചുറ്റിക്കറങ്ങിപ്പോകയും അതിനെ വെട്ടിക്കൊന്നു ചെയ്തിട്ടും അയാൾ ആകാശത്തിനോടു സംസാരിക്കുകയാണെന്നു വിചാരിച്ചു. ഭയപ്പെട്ടതല്ലാതെ മാതാവിന് അതിനെ കാണാൻ സാധിച്ചില്ല. ഇതു രാജാക്കന്മാരുടെ പിതാവുമാരുടെയും ഫലമാണെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ പ്രേതത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കാൻ ഇടയാക്കിയത് അവളുടെ അപരാധമല്ല തന്റെ ഭ്രാന്താണെന്നു വിചാരിച്ചു. ദുഷ്ടതയെ അവളുടെ മനസ്സിനെ സമാധാനപ്പെടുത്തണമെന്ന് അയാൾ പിന്നെയും മാതാവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. താൻ ഭ്രാന്തനാണോ എന്നു ചരീക്കിക്കുറുന്നതിനായിട്ട് തന്റെ നാഡിപിടിച്ചുനോക്കി അതു ശരിയായിട്ടാണ് സൂക്ഷിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ അദ്ദേഹം പേക്ഷിച്ചു. അനന്തരം താൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കൈയും കൈപ്പാദങ്ങളും സമ്മതിച്ചു. ഇതു രാജാവിന്റെയടുക്കൽ സമാധാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു ഭാര്യയാശിരിക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹം ബാഹ്യധാരയോടുകൂടി അവളോടുപേക്ഷിച്ചു. അയാൾ തന്റെ പിതാവിന്റെ സ്മരണയെ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. തന്റെ മാതാവാണെന്നുതന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അയാൾ ഒരു പുത്രനെപ്പോലെ അവളുടെ അനുഗ്രഹം അർത്ഥിക്കുന്നതാണ് എന്നും ഫാലഗു മാതാവിനെ അറിയിച്ചു. അയാൾ അവളുടെ ഉപദേശാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. നിമിത്തം ഈ കൂടിക്കാഴ്ച അവസാനിച്ചു.

അനന്തരം താൻ അവിചേകം നിമിത്തം ആരെയാണ് വധിച്ചതെന്ന് ആലോചിക്കുന്നതിന്നു ഫാലഗുവിനു ഇപ്പോൾ സൗകര്യമില്ല. താൻ വധിച്ച ആൾ തന്റെ പ്രാണപ്രേയസിയായ ഒരീലിയായുടെ പിതാവു പൊ

ജോണിയസ്സാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അയാൾ മുതശരീരത്തെ എടുത്തു മാറി. ഇപ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സ് അല്പം ശാന്തമായിരുന്നതുകൊണ്ടു താൻ ചെല്ലുപ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റി അയാൾ വളരെ ചശ്ചാത്തപിച്ചു.

നിർഭാഗ്യവശാൽ സംഭവിച്ച പൊജോണിയസ്സിന്റെ മരണം ഹാലററിനെ രാജ്യത്തിന് വെളിയിൽ അയക്കുന്നതിന് രാജാവിന് ഒരു കാരണമായിത്തീർന്നു. ഹാലററ് ഇനിയും നാശത്തിനു കാരണമായേക്കുമെന്നു രാജാവ് ഭയന്ന് അയാളെ മനുഷ്യവം വധിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രജകൾക്കു ഹാലററിനോടു സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ ശങ്കിച്ചു. അതിനുംപുറമെ എത്രതന്നെ ഏകാഭിമാനമായിരുന്നിട്ടും രാജാവിനു തന്റെ പുത്രനായ രാജകുമാരനെക്കുറിച്ച് അതിയായ വാത്സല്യമുണ്ടായിരുന്നു. തന്നിടത്തും തന്ത്രജ്ഞനായ രാജാവു പൊജോണിയസ്സിന്റെ വധത്തിന് ഉത്തരവാദിയായതിനാലായിരുന്നു ഹാലററിന്റെ രക്ഷയായിട്ടെന്നു നാട്ടുത്തിലും രാജകുമാരനെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കുപോകുന്ന ഒരു കപ്പലിൽ കയറി രണ്ടു സേവകന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ യാത്രയയച്ചു. അക്കാലത്തു ഡെൻമാർക്കിനു കപ്പം കൊടുത്തുവന്ന ഇംഗ്ലീഷ് രാജാവിന് ഇവരുടെ പക്കൽ സന്ദേശങ്ങളും കൊടുത്തുയച്ചിരുന്നു. ഈ സന്ദേശത്തിൽ കാണിച്ചിരുന്ന പ്രത്യേകകാരണങ്ങളാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തിയ ഉടനെ ഹാലററിനെ വധിക്കണമെന്നും കൂടി ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഹാലററ് ഇതിൽ എന്തോ ചതിവുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി രാത്രിയിൽ ഗ്രന്ഥമായി എഴുത്തുകളെ കൈക്കലാക്കി അവയിൽനിന്നും തന്റെ പേരിനെ മാറ്റുകയുണ്ടായു. അതിനുപകരം തന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകാരായ രാജസേവകന്മാരെ വധിക്കണമെന്നു തിരുത്തിപ്പേര് എഴുത്തുകൾ പഴയപടി മുദ്രവച്ച യഥാസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ വീണ്ടും നിക്ഷേപിച്ചു. പോകുന്നവഴിക്ക് ഈ കപ്പൽ കടൽക്കരയുമാരാൽ ആക്രമിക്കപ്പെടുകയും കപ്പൽക്കാർ തമ്മിൽ ഒരു കലഹം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. ഈ കലഹത്തിനിടക്ക് ഹാലററ് തന്റെ ധൈര്യം കാണിക്കുന്നതിനായിട്ടു ചെറു ഗോപാണിയായി ശത്രുക്കളുടെ കപ്പലിൽ കയറി. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തന്റെ കപ്പൽ ഭീരുത്വത്തോടെ ഒഴിഞ്ഞുമാറി. സേവകന്മാർ രണ്ടുപേരും ഹാലററ് 'എങ്ങിനെയാകിലും തുലയട്ടെ' എന്നുവെച്ചു കപ്പൽ ഓടിച്ച് ഒരുവിധത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തി. തങ്ങളുടെതന്നെ നാശമേതുകമായ വിധത്തിൽ വാചകം മാറപ്പെട്ട എഴുത്തുകളെ രാജാവിനു കൊടുത്തു.

(തുടരും)

മുഗാവലോകനം.

(സുകുമാരൻ ബി. എ.)

1. വെൺകരടി. (Polar bear.)

ഐസും മഞ്ഞിൽകട്ടിയുംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഉത്തരഗ്രുവത്തിലാണ് വെൺകരടി നിവസിക്കുന്നത്. കുളിപ്പാനും നീന്തിക്കുളിപ്പാനും കളുത്ത വെള്ളമില്ലെങ്കിൽ വെൺകരടിക്കു ഒരു സുഖവുമുണ്ടാകയില്ല. ഇവനെ കരയിലെ ജീവി എന്നു പറയുന്നതിനേക്കാൾ കടലിലെ ജീവി എന്നു പറയുന്നതാവിരിക്കും ശരി. ഇവന്റെ സാക്ഷാൽ പാപ്പിടമായ ഉത്തരഗ്രുവത്തിൽ, ഐസുകൊണ്ടു മൂടിയ സമുദ്രത്തിലോ അല്ല ഐസിന്മേൽകൂടി ചുറ്റിനടന്നോ ഇവൻ ഇവന്റെ ജീവകാലം മുഴുവൻ കഴിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഇവനെ കരയിൽനിന്ന് അനേകനാഴികകളരെ കിടക്കുന്ന സമുദ്രത്തിൽകൂടെ നീന്തുന്നതു കാണാം. ചിലപ്പോൾ ഒരു മഞ്ഞിൽകട്ടിയിന്മേൽ കേറിനിന്ന് ഇവൻ എങ്ങെന്നില്ലാതെ ഒഴുകിപ്പോകുന്നുണ്ടാകും.

എന്നും ഐസും മഞ്ഞിൽകട്ടിയുംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതും ജന്തുനിവാസഹിതമല്ലാത്തതും ആയ ഈ ശുശ്രൂമായ ഉത്തരഗ്രുവത്തിൽ ഇവൻ എന്തുതിന്നിട്ടാണ് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നതെന്നു നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നുണ്ടായിരിക്കും. എല്ലാ കരടികളും മടക്കിടെ മാംസം തിന്നാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരാണെങ്കിലും, മാംസഭക്ഷകൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവരാണെങ്കിലും ഭക്ഷിക്കുന്നതു കിഴങ്ങ്, പഴം, ഫലം മുതലായ സസ്യസാധനങ്ങളെയാണ്. എന്നാൽ വെൺകരടി ഭക്ഷണാത്മം മററുജന്തുക്കളെ നായാട്ടു ചെയ്തു കൊല്ലുന്ന ഒരു സാക്ഷാൽ മാംസഭക്ഷതന്നെയാകുന്നു.

വെൺകരടി മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കുകയും തരമുണ്ടെങ്കിൽ കടൽ ചെടികൾ (Sea weed) തിന്നുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അവന്റെ പ്രധാനാഹാരം ഉത്തരഗ്രുവത്തിലെ കടൽപൂച്ചയാണ്. (Seal) കടൽപൂച്ചയെ പിടിക്കുവാൻ അവൻ വലിയ സാമത്വം കാണിക്കാറുണ്ട്. കടൽപൂച്ച നിവസിക്കുന്ന ഒരു മടകണ്ടാൽ, അതു ശ്വാസം കഴിപ്പാൻവേണ്ടി എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരിക്കൽവെളിക്കുവരാതെ ഇരിക്കയില്ലെന്നു ഉറപ്പിന്മേൽ, വെൺകരടി അവയവങ്ങൾ പാടുള്ളടത്തോളം പരത്തി ഐസിന്മേൽ കമ്പിട്ടുകിടന്ന് എത്രയെങ്കിലും നേരം കാത്തുനില്ക്കും. കടൽപൂച്ച തന്റെ വെള്ളം നിറഞ്ഞ മടയിൽനിന്നു ശ്വാസിച്ചാൻവേണ്ടി തല പുറ

ത്താക്കുമ്പോൾ കരടി ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു കോരിയെടുത്ത് ആ സാധുജന്തുവെ ഐസിനേൽ ഇട്ടു കൊല്ലുന്നു.

ഐസിനേൽ കിടന്ന ഗുമ്മാ വിശ്രമിക്കുന്ന കടൽമല്ലനേയും (Walrus) അറിയാതെ അടുത്തുചെന്നു, കടൽമല്ലൻ രക്ഷക്കായി കടലിൽ ചാടാൻ ഒരുമ്പെടുംമുമ്പേതന്നെ, അതിന്റെ തലയ്ക്ക് ഭയങ്കരമായ ഒരു അടി അടിച്ചു അതിനെ കൊല്ലും.

ഈ വിധത്തിൽ താൻ അറിയാതെ ഒരു വലിയ കരടിവന്നു തന്നെ കൊല്ലണമെന്നിൽ കടൽമല്ലൻ ഒരു ബുദ്ധിയില്ലാത്ത പടയാളിയെന്ന് നിങ്ങൾ ഒരുപക്ഷേ വിചാരിക്കുമായിരിക്കും. കടൽമല്ലൻ കരടിവരുന്നതു നിശ്ചയമായിട്ടും കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ വേണ്ടെ? എന്നാൽ വാസ്തവം അങ്ങിനെയല്ല. കരടി വരുന്നത് കാണാനോ കേൾക്കാനോ വളരെ പ്രയാസമാണ്. ഐസിനേലും മഞ്ഞിൻകട്ടിയിനേലുംകൂടി പലായനം ചെയ്യുന്ന വെൺകരടിയുടെ മഞ്ഞ മായ പാഞ്ഞ വെള്ളരോമം അവനെ അദ്ദൃശ്യനാക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ കാലിന്റെ ഉള്ള നടികളിൽകൂടി രോമമുണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ട് അവൻ നടക്കുമ്പോൾ യാതൊരു ശബ്ദവും പുറപ്പെടുകയില്ല.

ഉത്തരഗ്രുവത്തിൽകൂടെ യാത്രചെയ്യുന്നവർ പെട്ടെന്നു തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന വെൺകരടിയെ കണ്ടിട്ടു ഞെട്ടിപ്പോകാറുണ്ട്. ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു തോക്കെടുത്തു വെടിവെച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ തലക്കു കൊടുക്കുന്ന ഒരൊറ്റ അടികൊണ്ടു ഒരാളെ തള്ളിയിടുകയോ, നായ്ക്കളിൽ ഒന്നിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകയോ ചെയ്യും.

വെൺകരടിയെ കാണുന്നത് ഒറ്റ ഒറ്റ ആയിട്ടാണ്. ഏകാകിയായി ചുറ്റിനടക്കാനാണ് അവൻ വളരെ പ്രതിപത്തി കാണുന്നത്. രണ്ടുമുന്നെണ്ണത്തെ ഒന്നിച്ചു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഒരു തള്ളയും രണ്ടു കുട്ടികളും ആണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. കുട്ടികൾ വളരെ വലിപ്പം വെക്കുന്നതുവരെ തള്ളയെ ഒന്നിച്ചുതന്നെ നടക്കും.

കുട്ടികളെ പുറമെയുള്ള ഭൂസ്ഥമായ തണുപ്പിൽകൂടെ വിട്ടയക്കാൻ കാലമാകുന്നതുവരെ, ഹിമക്കട്ടിയിൽ മാന്തി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മടയിൽ തള്ള ഇട്ടുവെക്കും. ഉത്തരഗ്രുവത്തിലെ ഭൂസ്ഥമായ ഫേമന്തകാലത്ത്, മഞ്ഞിൻമഴയും ആലിപ്പഴവും അടിപിടികൂടുംവണ്ണം ചൊരിഞ്ഞു കൂത്താടുന്ന ഭയങ്കര കളിർകാലത്തുകൂടി, മേല്പറഞ്ഞ മഞ്ഞിൻമടയിൽ തള്ളയും മക്കളും വേണ്ടുന്നതു ചൂട് അനുഭവിച്ചു കാലം കഴിക്കുന്നു.

എത്രയോ ശീതമുള്ള രാജ്യത്തിൽ നിവസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണെങ്കിലും കൂടി ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിലെ മുഗ്ദ്ധശാലയിൽ കൊണ്ടയിട്ടുവാനുണ്ട് യാതൊരു അസുഖമൊ അതുപിടിയൊ കാണുന്നില്ല. ഹേമന്തകാലത്ത് ഇവ ററ സ്റ്റോമിറ്റിംഗ് നീദ്രാലക്ഷണങ്ങളൊക്കെയും ഉണ്ണുകാലത്തു ഇവ ററ വളരെ സുഖിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നും.

2. സിംഹം. (Lion.)

സിംഹത്തിന് മുഗ്ദ്ധരൂപം എന്ന ഒരു പേരുണ്ട്. ഒരു സമയം മാംസഭക്ഷകന്മാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ധീരൻ അവനല്ലെന്നു വന്നേക്കാമെങ്കിലും അവൻ കാഴ്ചക്കു പല്ല ശക്തിയുള്ള ഒരു ജന്തുവാണ്. അവന്റെ വലിയ തലയും നീണ്ട ഗളരോമവും, ഭയങ്കരഗർജ്ജനവും അവനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ മുഗ്ദ്ധരാജനാക്കുന്നുണ്ട്.

തല വളരെ വലുതാണെങ്കിലും സിംഹത്തിനു തന്റെ വലിപ്പത്തിനനുസരിച്ചു നീണ്ട കാലുകൾ ഇല്ല. നീണ്ട വാലിന്റെ അറ്റത്തു് ഒരു പിടി നീണ്ട കറുത്ത രോമമുണ്ട്. സാധാരണ സഞ്ചരിക്കുന്നത് ഒരു ഗൗരവമായ നടത്തത്തിലാണ്. എന്നാൽ വേഗതയോടെ പായുവാനും അവനു സാധിക്കും. ഒരു കൂലനായ സിംഹത്തെ കാട്ടിൽ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ ആവത്തൊഴിപ്പാനുള്ള ഒരേ ഒരു മാർഗ്ഗം അടുത്തുകാണുന്ന വൃക്ഷത്തിൽ പാഞ്ഞുകേറുകയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സിംഹത്തിന് വളരെ നീളത്തിലും ഉയരത്തിലും ചാടാമെങ്കിലും മരത്തിന്മേൽ കേറുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ സിംഹം ഒരു ഉത്സാഹശീലനല്ല. വിശപ്പു മൂത്താലല്ലാതെ ഇരയുപേണ്ടി ഇറങ്ങി നടക്കുകയില്ല. സാധാരണ തന്നെ ഒന്നും ഉപദ്രവിച്ചില്ലെങ്കിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു പകൽസമയം ശുശ്രൂഷ കിടക്കുന്ന സമയത്തു സിംഹം മനഃശ്വന്യയോ മുഗ്ദ്ധത്തെയോ തൊടാൻ വരികയില്ല. അവൻ നീണ്ട പല്ലിൻകൂട്ടത്തിലൊ, അല്ല കരിങ്കല്ലിന്റെ ചോടെ അവൻ മാന്ധി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഗുഹയിലൊ കിടന്നു പകൽ മുഴുവൻ ഉറങ്ങിക്കഴിക്കുന്നു.

എന്നാൽ രാത്രി ഇരതെണ്ടാൻ പുറപ്പെടുന്ന സമയത്തു സിംഹത്തിന്റെ അടുത്തെത്തിപ്പോകുന്നത് അത്യാപത്താണ്. അടുത്തെത്താനും തിന്നാൻ കൊള്ളുന്ന വല്ല മുഗ്ദ്ധമുണ്ടോ എന്നു മുഖം പൊക്കിപ്പിടിച്ചുനോക്കും. ക്ഷണത്തിൽ ഒന്നിനേയും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അവൻ കോപത്തോടെ ഗർജ്ജിക്കും. ഈ ഭയങ്കരഗർജ്ജം കേൾക്കുമ്പോൾ ഭീതരാകുന്ന സാധു മുഗ്ദ്ധ

ങ്ങൾ, തങ്ങളുടെ രക്ഷാസ്ഥലങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു എവിടേക്കെന്നില്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു ഓടുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ സിംഹത്തിന്റെ നേരെ എത്തിപ്പോകുന്ന ആ സമയത്തു സിംഹത്തിന് അധ്വാനമില്ലാതെ അഗ്രഹാരവും കിട്ടിപ്പോകും.

സിംഹം വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടെ മറ്റുമൃഗങ്ങളെ പിന്നാലെ ഓടിപ്പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയുള്ളു. ഒരേയൊരു പതിപ്പിന്റേ, അടുക്കെക്കൂടെ പോകുന്ന സാധുജന്തുക്കളുടെമേൽ പെട്ടെന്നു ചാടിവീഴുകയാണു സിംഹത്തിന് വളരെ പ്രതിപത്തിയുള്ള സ്വഭാവം. അടുക്കെ വല്ല ഗ്രാമവും ഉണ്ടെങ്കിൽ രാത്രി ആരും അറിയാതെ കന്നുകാലികളേയും ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യനെത്തന്നെയും സിംഹം കൊന്നുതിന്നും. മനുഷ്യർക്കു അറുനെ ഭയപ്പെടുവാൻ ധാരാളം കാരണമുണ്ട്. അവർ ചിലപ്പോൾ സിംഹത്തെ കെണിവെച്ചു കുടിക്കാറുണ്ട്. എന്നാലുംകൂടി അനേകം മനുഷ്യരെ കൊല്ലത്തോറും സിംഹങ്ങൾ കൊന്നുതിന്നുന്നുണ്ട്. ട്സാവൊ എന്ന കിഴക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലെ തീവണ്ടിപ്പണി. തുടർന്നിരുന്ന കൂലിക്കാരെ നരഭുക്കുകളായ സിംഹങ്ങൾ പിടിച്ചുതിന്നുകൊണ്ടു തീവണ്ടിപ്പണിതന്നെ കുറെക്കാലത്തോളം നീർത്തണ്ടിവന്നിരുന്നു.

പുസ്തകാഭിപ്രായം.

1. ഇൻഡ്യാചരിതം. (Mediaeval India)

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:— ഏ. കുരുണാകരമേനോൻ ബി.എ.

അദ്ധ്യാപകൻ
വിവേകോദയം ഹൈസ്കൂൾ
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

മുദ്രണശാല:— രാമാനുജമുദ്രണശാല ക്ലിപ്തം, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

വില അഞ്ചു 12.

പുരാതനം മാധ്യമികം ആധുനികം എന്ന് കാലികമായ വിഭജനം ചരിത്രത്തിന് എവിടെയും അവകാശം സിദ്ധിക്കുന്നു. വൈയാകരണൻ ഈ വിഭജനത്തെ ഭൂതം വർത്തമാനം എന്നു രണ്ടാക്കിയാൽ മതിയാകുന്നതാ

൯. ചരിത്രാപേക്ഷയാ ചെയ്യുന്ന ഈ വിഭജനം മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ, അല്ല ഒരു പ്രത്യേകരാജ്യത്തിന്റെ അസംസ്കൃതവും അറുപത്തുവുമായിരുന്ന ഒരു ദശയെവിട്ടു അല്ലാത്ത സമ്പന്നരത്തോടും ചരിത്രത്തിന്റെ പൂർണ്ണലക്ഷണമില്ലെങ്കിലും എന്താണതിന്റെ പ്രാഗ്ഭൂപായ ചൈതിര്യസമ്പത്തോടും നിഗമനംചെയ്യുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണു മാധ്യമികമെന്ന് അവർ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. എന്നാൽ ഇൻഡ്യാചരിത്രമാകട്ടെ ഈ മൂന്നു തരങ്ങളും പ്രാചീനഘട്ടത്തിൽതന്നെ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ കാലിക വിഭജനം ആ ഉപാധിയെ ആശ്രയിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഒരു സമാധാനവും പറയാം. ചരിത്രാതീതമായ ഒരു കാലത്തുതടങ്ങി പലവിധനിലകളേയും പ്രാപിച്ചു ഏ. ഡി ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നാശോന്മുഖമായ ചരിത്രം ഇൻഡ്യയുടെ പ്രാചീനകലായും ഒരു പുതിയ ജനതയുടെ വിക്രിയകളിൽ തടങ്ങി എങ്കിലും പല മഹാമാരുടെ സുശോഭനഭരണത്തിൽ ദിഗന്തവിശുതമായ ഇൻഡ്യ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ക്ഷീണസ്ഥപമായി, ആ നൂറ്റാണ്ടിൽതന്നെ ചരമാപ്തി അടഞ്ഞ ചരിത്രം മാധ്യമികകാലമായും, പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യയാഗത്തിൽ ഉദയം ചെയ്തുവെങ്കിലും പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമായ പാശ്ചാത്യഭരണം ഇന്നുവരെ നിലനിന്നുവരുന്നതുകൊണ്ടു ആ ചരിത്രത്തെ അനന്തരമായ ഒരു പരിവർത്തനശക്തിയുടെ ആധുനികകാലമായും ഇന്നു നാം വ്യവഹരിച്ചുവരുന്നു. ഇവ ഓരോന്നും അതതിൽ പൂർണ്ണമായിട്ടത്രെ ചരിത്രദൃഷ്ടി കാണപ്പെടുന്നത്.

ഏകകേന്ദ്രീകരണം എന്നൊരു മിതിവിശേഷം അധ്യാപകലോകം അധ്യയനത്തിൽ അവലംബിക്കണമെന്നു സിദ്ധാന്തിച്ചുകാണുന്നു. അതിനാൽ ഇൻഡ്യാചരിത്രം ഓരോ ക്ലാസിലും ത്രൈകാലികങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചുവേണമെന്നൊരു പക്ഷമുണ്ട്. ഈ സിദ്ധാന്തം ഇൻഡ്യാചരിത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചു വേണമെന്നില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടു ചരിത്രമായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇതിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു പറയാം. അവിടത്തെ ചരിത്രശരീരം ഒന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഇവിടെയാകട്ടെ മൂന്നു ശരീരമുണ്ട്. അവ ഓരോന്നും പൂർണ്ണവുമാണ്.

പ്രാചീന ഇൻഡ്യാചരിത്രത്തിൽ യവന, ശാക്യാ, ഇന്ദ്രദികളുടെ ഭരണത്തേയും ചരിത്രത്തേയും വേർതിരിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും ഭാരതീയസംസ്കാരവളർച്ചക്കും ചരിത്രഗതിക്കും വിപ്ലവിണിവരുമായിരുന്നു. ഒരു മതം വിശ്വലോകത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിശക്തിയിൽ പ്രയാണമെന്നുവേദം പ്രതിയോഗികളിൽ കാണുന്ന വിഭിന്നമതം ബലിയുമായ ആ ഒന്നിൽ ലയിച്ചുചേരുന്നതാണ് പ്രാചീന ചരിത്രംകൊണ്ടും മതം അതിന്റെ പ്രസരണശക്തിക്കായിച്ചു, അതിലുള്ള ചില കത്സിതസൂത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു വലയം

ചെയ്യുപോയാൽ പ്രതിപദനികൾ അതിനെ അടിച്ചുടയ്ക്കുന്നതിനോ അതിൽനിന്നു ഭിന്നിച്ചോ നിലകൊള്ളുമെന്നവാസ്തവം അനന്തരങ്ങളായ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളെക്കൊണ്ടും വിശദപ്പെടുന്നു.

സാമാന്യമായി ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന ഇൻഡ്യാചരിത്രത്തിന്റെ മധ്യമഘട്ടത്തിലേക്കു കടക്കുക തന്നെ. മി: മേനോൻ ഇൻഡ്യാചരിത്രത്തിന്റെ മൂന്നു കാലഘട്ടങ്ങളേയും സ്വീകരിച്ചു ഓരോ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിപ്പാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് എട്ടു, ഒൻപതു, പത്തു് എന്നീ ക്ലാസുകളിലെ പാഠ്യപുസ്തകമായിട്ടാണ്. നാലു് അഞ്ചു് ആറു് എന്നീ ഫാറങ്ങളിലേയ്ക്കു് ഒരു ഭാഷാന്തരംകൂടി തിരുവിതാംകൂറിലെ ആവശ്യത്തിനു ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. ഇവിടെ ഒന്നാം ഫാറത്തിനു ഏതാണ്ടു തുല്യമായ ഒരു ക്ലാസ് അത്രെ അഞ്ചു് എന്നു പറയുന്നതു്. പക്ഷെ ഭാരീദ്രുത്തിന്റെ തികവും ബുദ്ധിയുടെ കുറവുമുള്ളവരായിരിക്കും അഞ്ചിൽ പഠിക്കുന്നതു്. അവിടെ ഇൻഡ്യാചരിത്രത്തിൽനിന്നും ഏതാനും കഥകളും അടുത്ത രണ്ടുക്ലാസുകളിലായി ഇൻഡ്യാചരിത്രം മുഴുവനും പഠിപ്പിച്ചു് ഒരു പബ്ലിക് പരീക്ഷയും നടത്തിപ്പോരുന്നു. ആ പരീക്ഷയിൽ വിജയി ആയ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ ഞ്ഞാംഫാറത്തിൽമാത്രമെ ഇംഗ്ലീഷുസ്തുളിൽ പേക്കുയുള്ളു. അതിനുശേഷം രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു അല്ലെങ്കിൽ ആകെ ഏഴുകൊല്ലം പഠിച്ചതിനുശേഷം പഠിക്കേണ്ടതായിട്ടാണ് പ്രകൃതഗ്രന്ഥം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പ്രാഥമികക്ലാസുകൾ കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്തമൂന്നുകൊല്ലംകൊണ്ടു് ഇൻഡ്യാചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു സാമാന്യജ്ഞാനം വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഉളവാക്കേണ്ടതാണ്.

ഹൈസ്കൂളുകളിലും കാളേജുകളിലും മാത്രഭാഷയിൽ അഭ്യസനം നടത്തുന്നതു പലവിധനന്മക്കും നിദാനമെന്നുവന്നിട്ടും തിരുവിതാംകൂർ ഈ കാര്യത്തിൽ ബധിരതയും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു പരാധീനതയുടെ പാരമ്പര്യ നിലയെന്നേ വിശ്വസിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. ഹൈസ്കൂൾക്ലാസുകളിലെങ്കിലും ഈ നയം അവിരോധനം നടപ്പിൽവന്നുകാണമെന്നു നമുക്കുശിക്ഷാം.

മി: മേനോൻ മാധ്യമികകാലചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നതു് അറബികളുടെ ആക്രമണം മുതൽക്കാണ്. മഹാരാഷ്ട്രാധിപതനംകൊണ്ടു് അഹസംനിക്കയും ചെയ്യുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ മലയാളപാഠശാലകളുടെ ആവശ്യത്തിനു ചില ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഭാഷാശുദ്ധി, സുഖഗ്രഹണത്തിനു തക്കവണ്ണം ഉള്ള ക്രമീകരണം എന്നിവയുടെ അഭാവത്താൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വെറുപ്പിനും അധ്യാപകന്മാരുടെ കഴപ്പിത്തിനും സംഗതിയാക്കിട്ടുണ്ടു്. ആറിലും ഏഴിലും പുസ്തകം

കുമാനാണ്. പഠിപ്പിക്കേണ്ട ഭാഗവും അങ്ങിനെതന്നെ. അതു വിഷമമെന്നു കണ്ടു പകുതിവീതം പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. ഏതു പകുതി ഏതു ക്ലാസ്സിലേക്കു എന്നു വ്യവസ്ഥയില്ല. തോന്നിയപ്പോലെ പഠിപ്പിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ചരിത്രം അറിഞ്ഞുകൂടാതെ. പബ്ളിഷ് റീക്ഷയിൽ ജയിപ്പാൻ അത്യാവശ്യമായി ചില കൗശലങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു. ഏതോ ചില മിഥ്യാബോധങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി എഴുതിയതാണെന്നും കൂടി ഒരു രോഷം അവയെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മി: കരുണാകരമേനോൻ ആധുനിക ചരിത്രാന്വേഷണമാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ സ്വരൂപിച്ചു ഈ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇന്നത്തെ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ഇതിനു മഹത്വമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതരിക. ഭാഷാശുദ്ധി, ക്രമീകരണം വിശാലവീക്ഷണംകൊണ്ടു സംഗതികളെ അറിഞ്ഞു ചരിത്രപരമായ് സ്ഥാപനം, എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല ഗുണങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. മഹമ്മദ് ടാഗ്ഗാക്ക് ഭാരതനല്ലാതേയും, സിവാജി കാട്ടെലിയൊ കാട്ടുകള്ളനോ അല്ലാതേയും വിദ്യാർത്ഥികൾ ധരിപ്പാൻ സംഗതിവരുന്നതു അത്യന്തം ആശ്ചര്യകരമാകുന്നു.

ചരിത്രം പഠിക്കുന്നതിന്റേയും പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്റേയും പിന്നിൽ വർഗാഭിമാനം രാജാഭിമാനം എന്നിത്യാദി ഗുണങ്ങൾ ചരിത്രപരമായ് തന്നെ ബലികഴിക്കാതെ നിലകൊള്ളേണ്ടതാണ്. പൈതൃകങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു അവരെ ഹൃദയപരമായിത്തന്നെ ചരിത്രം ഇന്നിങ്ങനെയും പഠിപ്പിക്കുക മാക്കുന്നതിരിക്കട്ടെ.

നാല് അഞ്ച് ആറ് എന്നീ ഘാതങ്ങളിൽ മലയാളചരിത്രം പഠിപ്പിച്ചാൽ മതിയെന്നു കൊള്ളിക്കാരുടെ നിയമം തിരുവിതാംകൂറിലും നടപ്പിൽ വരുകയും അന്നു മി: മേനോന്റെ ചരിത്രം കുറക്കുകയും വിസ്തൃതവും വിമർശനപരവുമായൊരു വാദം ഉണ്ടാകുന്നു. ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ചരിത്രത്തിൽ ആ വിഷയത്തെ സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കണമെന്നല്ലാതെ സാഹിത്യത്തിൽ അത്ര ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നില്ല എന്ന പക്ഷത്തോടു ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നവരല്ല. മി: മേനോന്റെ ചരിത്രം സംഭവപ്രധാനമെന്നല്ലാതെ സാഹിത്യം പ്രായേണ കുറവായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്നത്. എങ്കിലും ഭാഷയെ അലങ്കാരപ്പെടുത്തുന്ന അപരാധം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു ആശ്ചര്യമുണ്ട്. “ഈ ആശയങ്ങളെ ശരിക്കും പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു.” ശരിക്കും എന്ന പ്രയോഗം തെക്കൻകരയിലുള്ളതാണെന്നു റിത്തില്ല. ‘അതൃത്തി’ ‘പ്രവൃത്തിക്കുന്നു’ ‘സൂത്രാസ്തമനം’ എന്നീ പ്രയോഗങ്ങൾ ഒരുപക്ഷേ ‘പ്രസാധകവിശേഷകൾ’ ആകുവാൻ ഇടയുണ്ട്. പട്ടങ്ങൾ കുറച്ചുകൂടി വേണ്ടതല്ല എന്നും അല്പാപകന്മാർക്കു തോന്നാവുന്നതാണ്.

മി: മോനാന്റെ ശ്രമം തുടർന്നു ഈ വിഷയത്തിൽ പല സമഗ്രതയോടെ ഉണ്ടാകുന്നതിനും മേനവന്റെ ശ്രമം വിജയത്തോടെ അഭിനന്ദനത്തിന് പാത്രമാകുന്നതിനും സംഗതിവരുട്ടെ. തിരുവിതാംകൂറിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെ എല്ലാം പാഠപുസ്തകക്കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിച്ച നൂതനകോണ്ടുതന്നെ ഉഴുതുവരിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിലും അല്പാപകന്മാരെങ്കിലും ഇതു വായിച്ചിരിക്കുന്നതു ഗുണപ്രദമെന്നു ഞങ്ങൾ നിസ്സംശയം അവരെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

2. വിചാരവീചി. (ഒന്നാംഭാഗം)

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:—

കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ.

മുദ്രണശാല:—

ആർ. കെ. പ്രസ്സ്, ആലപ്പുഴ.

വില പത്തഞ്ച്.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മുഖവുരയോടെ മലയാളം ലക്ചറർ കെ. ശങ്കരപിള്ള ബി. എ. അവതരിപ്പിക്കുന്ന 'വിചാരവീചി'ക്കു മഹാകവി വള്ളത്തോളിന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു 'കലാമണ്ഡല' സമ്മാന "കസ്യ മത്തിനു രാഗരഞ്ജിത" കിസലയമെന്ന സ്ഥാനവും ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആസ്ഥിതിക്കു ദൈവക്ഷേമം ഞങ്ങൾ 'ഹൃദയോലുക്കള'ല്ലാതെ പോയാലും 'കണ്ണാവതംസത്തേ'ക്കാൾ കണ്ണാനന്ദാനുഭൂതിക്കു വശഗരാകതന്നെ ചെയ്യൂ.

മി: കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള ബി. എയുടെ 'വിചാരവീചി' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നാമശ്രവണത്തിൽ 'വിചാരസാഗര'മെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഓർമ്മയാണ് ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായത്. പക്ഷെ അകത്തുകടന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ഒന്നു വികാരത്തേയും മറ്റൊരു ചിന്ത, മനനം എന്നിവയേയും അധികരിച്ചുപങ്കിടിക്കുന്നതായും അനുഭവപ്പെട്ട ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത വൈകാരികത സമാധാനിക്കുകയും ചെയ്യൂ.

പന്ത്രണ്ടു ഹൃദയവികാരങ്ങൾ പലഭൂമികയെ അവലംബിച്ചു അഭിവൃദ്ധമാകുന്നതായിട്ടാണിഹെറുകാവും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഗ്രന്ഥകർത്താവു സ്വാനുഭൂതികളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ലോകത്തെ പരിഗണനം ചെയ്യുമ്പോൾ സ്വന്തം വീക്ഷണകോണത്തിൽപെടുന്ന രൂപവിശേഷം ലോകത്തിന്റേതായിട്ടും, ഗ്രന്ഥകർത്താവു തന്നെ മറന്ന്, തന്നെവിട്ടു ലോകത്തിലിറങ്ങി, അനുപസ്മരിക്കുമാറു സാത്ത്യാനുഭൂതിയ്ക്ക് അവയുടെ വീക്ഷണം അവലംബിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ രൂപംതന്നെ ഭിന്നിച്ചതായേ

ക്കാം. ഈ രണ്ടുപക പ്രസ്ഥാനങ്ങളും വായനക്കാരുടെ ഹൃദയത്തെ സ്പന്ദിപ്പിച്ചു കാവ്യ ജീവനായ പരമാനന്ദാനന്ദ്രതി നരകയും ചെയ്യും.

കണ്ടുകാകീണ്ണമായ പല ഗഹന പഥങ്ങളേയും പ്രേമസേചനം കൊണ്ടു സുഗമവും സുമനസ്സുഗവുമാക്കിത്തീർന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ആ മഹിതാനുഗ്രഹത്തിന്റെ വ്യഭിചരിതച്ചുത്തി ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഹൃദയത്തെ ദ്രേധികം പീഡിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ കാവ്യാനുഗുണമായി വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ആരും സമ്മതിക്കതന്നെ ചെയ്യും.

മാതുവത്സലനായ ഒരു ശിശു വി. ഭാമനോവൃത്തിയോടെ വളർന്നു വന്നാൽ സുപ്രസുവായ ലോകമാതാവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ ക്ഷീണ ചിത്തനാകവാനവകാശമെന്തുളളു.

പ്രേമത്തിന്റെ മാറുകൂട്ടുവാൻ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ പടം ചെയ്യുന്ന രീതി അത്യന്തം ഫലവത്താണ്. 'ആ ദീനരോദനം' ദാരിദ്ര്യപ്രേരിതമായിട്ടാണു കേട്ടതെങ്കിലും അവിടേയും പ്രേമത്തിന്റെ അലംഘനീയശക്തി പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രേമചിത്രം വരയ്ക്കാൻ ഒരുങ്ങിയ തൂലിക പ്രേമത്തിന്റെ മഹിമയേക്കാൾ ദുഷ്ടഭൂതത്തിന്റെയും ദുരഭിമാനത്തിന്റെയും നീചത്വം കാണിപ്പാൻപറപ്പെട്ടു. അതിനാൽ കുറച്ചൊരു അസാധാര്യം വരുന്നില്ലെ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. കട്ടിയോടു ഭോമതിക്കുണ്ടായ വാത്സല്യവും അസ്ഥാനത്തുള്ള പൂവ്കഥാപ്രസ്താവവും ഹൃദയത്തിന്റെ പല മൂല പരിശോധിച്ചിട്ടും സുസ്ഥിതി കൊള്ളുന്നതായി കാണുന്നില്ല.

ആത്മക്ഷതം അല്പം പണ്ടത്തേ കഥയായി. അഹല്യാമോക്ഷമൊ, സീതാപരിത്യാഗമൊ, നാളായണീപരിതമൊ പോലെ ഉഗ്രശാപം, പശ്ചാത്താപംകൊണ്ടു പരിഹരിക്കുന്നു. ഇതിനുള്ള ഉപചരണി ഇന്നത്തെ 'റിയലിസം' അനുവദിക്കുമോ?

ഇങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ മി: പിള്ളയുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അങ്ങിങ്ങായി ചില ദോഷങ്ങൾ ഒരു പക്ഷെ കണ്ടേക്കാം. 'കലാബന്ധചതുര്യം' 'മുദലവികാരങ്ങളെ 'തട്ടിയുണർത്തിട്ടില്ലാ'ത്ത സ്ഥിതിക്കു മേല്പറഞ്ഞവ ദോഷങ്ങളല്ലതാനും.

അടുത്തു ഞങ്ങൾക്കു പറയാനുള്ളതു മുദ്രണത്തെക്കുറിച്ചാണ്. ഇതു അനാസ്ഥയോടെ മുദ്രണം ചെയ്ത ഒരു പുസ്തകം വായിപ്പാൻ ഇയിടെ സംഗതി വന്നിട്ടില്ല. "അവകൾ, പ്രധമശ്രമം, ചാരിതാത്വം, എന്നിങ്ങ

നെ ഒന്നാംപേജ് മുതൽ അവസാനംവരെ വരുത്തിക്കൂട്ടിയിരിക്കുന്ന അസംബന്ധങ്ങൾ ശ്രദ്ധിപത്രംകൊണ്ടെങ്കിലും പരിഹരിക്കാത്തതു ഗ്രന്ഥത്തിനു വലിയ ആക്ഷേപംതന്നെ. 'പ്രേമഭാജന'ത്തിൽ ഗോപിയോടു സംഭാഷണം തുടരുന്നത് ഒരു ഭാസിതനെയെന്നു ഞങ്ങൾ അല്പം വൈമനസ്യത്തോടെങ്കിലും വിചാരിച്ചുപോയി. പക്ഷെ കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതു ഭാസിയാണെന്നുതന്നെ കണ്ടു. അപ്പോൾതന്നെ മുദ്രണശാല ഏതെന്നുപേഷിച്ചുപോയി. വല്ല പരസ്യങ്ങളെങ്കിലും നോട്ടീസുകളെ മാത്രം അടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഒരു മുദ്രണശാലയെന്നു ആദ്യംമുതൽ സമാധാനിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഈ ഭീമാബന്ധം കണ്ടപ്പോഴാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം ആർ. കെ. പ്രസ്സിൽ അടിച്ചതെന്നു അന്വേഷിച്ചറിവാൻ ഇടവന്നത്. നല്ല കമ്പോസിറ്റർമാരുടെ അഭാവമൊ പൂർണ്ണനോക്കാൻ ആളില്ലായ്മയൊ ഈ പത്രത്തിൽക്കുറവുകൾക്കു കാരണമെന്നറിഞ്ഞില്ല. ഏതായാലും ബുക് വെർക്ക് ഇങ്ങിനെ ആഴിത്തീക്കരുതെന്നു പ്രത്യേകം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നിന്നിമിഷോക്ഷി; താരയുടെ ചിദാകാശത്തിൽ ഒരു മിന്നൽ പാഞ്ഞു; കൃത്രിമകൃത്വം; വിലാസലോലമായ സൗന്ദര്യം; പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു പഞ്ചാമൃതം; താരഗണം; 'വർഷതാപാദ്യഭിഭവം' ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ ദൃഷ്ടങ്ങളെന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അച്ചടിക്കാരുടെ പിഴയെങ്കിൽ അങ്ങിനെയാകട്ടെ. ഗ്രന്ഥകർത്താവിനുതന്നെ ശബ്ദഭ്രമംകൊണ്ടു പററിയതാണെങ്കിൽ ആ വിധ ശബ്ദപ്രയോഗത്തിൽ കുറച്ചുകൂടി ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നുപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മലയാളഭാഷയ്ക്കു ഒരു പുതിയ ആഭരണം ഉണ്ടാക്കി അതിനെ അലങ്കരിച്ചു മി: പിള്ളയുടെ ശ്രമം സർവ്വാത്മനാ അഭിനന്ദനീയംതന്നെ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ വഴിക്കുള്ള ശ്രമം ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധമാകുവാൻ വേണ്ട സന്നദ്ധത ഈ കൃതിക്കുതന്നെ ഉണ്ടെന്നുള്ള ഞങ്ങളുടെ നിർവ്വാജമായ അഭിപ്രായത്തെ അറിവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

3. യാത്രാചിത്രം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ:—

കെ. എ. പാൾ.

മുദ്രണശാല—ഭാഷാഭൂഷണംപ്രസ്സ്, പറവൂർ.

വില നാലണ.

ഒരു നൂററിഅൻപത്തൊന്നു രൂപാകളുള്ളതായ ഈ ചെറുകാവ്യത്തെ മുഖവുര, അവതാരിക, അഭിപ്രായം എന്നീ ഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു സൂക്ഷിതമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. ബാണപ്പെരുമാളുടെ ഗോപുരം കാത്തതും കാ

വ്യാവതരണമർഗ്ഗം നിർമ്മിച്ചതും നാമസാമ്യംകൊണ്ടു സാധ്യമുള്ളവരാണു്. പതാകയ്ക്കുണ്ടായ കോട്ടവും നായികാസ്വപ്നവും പരപരാഭവനിദാനങ്ങളല്ലെ എന്നു സംശയിക്കുന്നു.

ഈ കാവ്യത്തിന്നു 'ഒരു സ്വപ്നം' എന്നു പേരിട്ടാലും അശേഷവും തെറ്റു പറയുകയില്ല. യാത്രയ്ക്കു ഒരു സ്ഥൂലശരീരം ആവശ്യമുള്ളതുപോലെ കാവ്യത്തിന്നും ഒന്നുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്. 'സ്പ്പ്രഹ്മണിയായ' കാവ്യ പദപ്രാപ്തിയെ ആധാരസ്ഥിതിമായി വിശ്വസിക്കുന്ന അവതാരകന്റെ അഭിപ്രായമതന്നെ, കവി അല്പംകൂടി പഠിച്ചു കല്പനാശക്തിയെ പോഷിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നാണു് എങ്കിലും ഗ്രന്ഥത്തിന്നു മണ്ഡനപരമായ ഒരു അഭിപ്രായമെ പറയു എന്ന സ്ഥിരവ്രതകാരനാണു് അദ്ദേഹം.

മി: പാളിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇടയ്ക്കിടെ നല്ല പദ്യങ്ങളുണ്ടെന്നല്ലാതെ കാവ്യം മുഴുവനും വായിക്കുന്ന ഒരുവനു യാത്രാജന്യമായ ആനന്ദമോ അറിവൊ സിദ്ധിക്കുകയില്ല. കാവ്യപരമായ വികാരം മിന്നിമിന്നി പ്രകാശിക്കുന്ന പ്രാരംഭകോലത്തു് അതിനെ പോഷിപ്പിക്കയല്ലാതെ ഉടനടി ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിൽ ചാടിപ്പിടിച്ചാൽ കാവ്യം നാല്ക്കാലികളെക്കൊണ്ടു നിറയുവാനാണു് എളുപ്പം.

4. വാണീവിനോദം. (ഒന്നാംഭാഗം.)

ഗ്രന്ഥകർത്താ:—

മേജേരി നീലകണ്ഠൻ.

മുദ്രണശാല:—

എസ്. ജി. പ്രസ്സ്, പറവൂർ.

വില 4 അണ.

അനുകരണംകൊണ്ടാണു് ലോകം ഇന്നത്തെ നിലയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നതു്. അതു് അഭ്യുദയത്തിന്നു ആവശ്യമായ ഒരു സ്വഭാവ വിശേഷവുമാണു്. ആശാന്റെ വീണപൂവിനെ അനുകരിച്ചാണു വാടിയപൂച്ചെടിയുടെ നിർമ്മാണമെന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവുതന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ഒരു പേക്ഷ മാത്രം ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്യാനുണ്ടു്. അതു് ഇങ്ങിനെയാണു്. "ഈ സാഹസം ഇനി തോന്നരുതെ." ആശാന്റെ കവിതശസ്ത്രീനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ച ആ കാവ്യതല്പജ്ഞയിൽ ധാരാവാഹിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന രസത്തെയും ജീവനേയും മാറിവെച്ചു് ശേഷിച്ചുഭാഗം അനുകരിച്ചു എന്നൊ മറ്റു എന്തെങ്കിലും ചെയ്തു എന്നൊ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അങ്ങിനെയുള്ള അനുകരണാ ആദരണീയമെന്നു തോന്നുന്നുമില്ല. മുഖവുരയിലുള്ള പദ്യാലത്തെ അ

പ്ലം മാറിയാലെന്താ എന്നുകൂടി തോന്നുന്നുണ്ട്. 'അന്യന്മാർ കവരുന്ന കണ്ടു കരയാറാകട്ടെ വിഭവദ്വയം' എന്നാഗ്രഹിച്ചാൽ തെറ്റു പറയാനില്ല.

രണ്ടാമത്തെ കവിത 'റാണിയുടെ ബാണം' എന്ന വിഷയത്തെ അധികരിച്ച ദ്രാവിഡവൃത്തത്തിൽ ഏഴുതീയ ഒന്നാണ്. കഥ നന്നായിട്ടുണ്ട്. വൃത്തം പുതിയകവികൾക്കു കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ചേർന്നതാണ് ചരിത്രകഥകളെ ഇതിവൃത്തമായി സ്വീകരിച്ച ജീവശാസ്ത്രമായ അനുകരണത്തെ തുടരാതെ കാവ്യനിർമ്മാണം ചെയ്തു ശീലിക്കുന്നത് ശ്രേയസ്കരമാകുവാൻ ഇടയുള്ളതാകുന്നു.

ഒരു പരമം.

പരപുസ്തകക്കമ്മറിയുടെ നിര്യാണത്തിനിന്നു സഞ്ചാരമായ ദ്വിജീവപവലയത്തിൽ വളയുന്ന പല പ്രസാധകരും ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളും രാജവീഥിയിൽ സഞ്ചരണം ചെയ്യുന്നു. ആ കാലത്തു ഒരു ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ രണ്ടു മാന്യഭരമങ്ങൾ ഒരു പ്ലാർക്കാറിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ഗുണമാത്സര്യബുദ്ധികൊണ്ടോ, മലീമസചിത്തവൃത്തികൊണ്ടോ പരസ്പരസൗഹൃദത്തോടുകൂടിപ്പൊരുമാറുന്നില്ലെന്നുള്ള ഒരു മിഥ്യാപവാദത്തെ പരിഹരിക്കാനോ എന്നു തോന്നുമാറു മി: കേ. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള മി: തോമസ് പാളിന്റെ വസതിയിൽനിന്നു യാത്രയാരംഭിക്കുന്നു. സയൻസുകാളേജിന്റെ മുന്നിൽകൂടി വടക്കോട്ടു തിരിച്ചു മൃഗീയത്തിന്റെ പശ്ചിമഭാരിയോടടുത്ത് ബുദ്ധി വിശ്രമിച്ചതിനുശേഷം നേരെ പാങ്ങോട്ടുറോഡിലേയ്ക്കും അനന്തരം തെക്കോട്ടേയ്ക്കും വാഹനം പ്രയാണം ചെയ്തു. രണ്ടുമുന്നസ്ഥലത്തുണ്ടായ വിസ്രംഭഭാഷണംകൊണ്ടു സമയം ഏതാണ്ടു മധ്യാഹ്നത്തോടുടുത്തു.

അന്നത്തെ നിദ്ദേശങ്ങൾ ഏതാണ്ടു പൂർണ്ണമായെന്നു സമാധാനത്തോടെ തിരിയെ മടങ്ങി. മി: പാളിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസതിയിൽ എത്തിച്ചതിനുശേഷം മി: പരമേശ്വരൻപിള്ള പിരിഞ്ഞു.

സ്വന്തം കാനിൻ പററിയിരുന്ന ചില കേടുകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന്നു ആജ്ഞയുകൊടുത്തു ഉഴന്നുകഴിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ പിൻ

തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഏതോ ക്ഷീണം ബാധിക്കുന്നപോലെ തോന്നുകയാൽ മി: പാൾ ശയ്യയെ അവലംബിച്ചു.

അതോ, എന്താശ്ചര്യം എന്തു ശിഥിലം, എന്തു പരിതാപകരം. ഈ ജീവശരീരങ്ങൾക്കു ബന്ധമുണ്ടെന്നു പറയുന്നതുതന്നെ വെറും മായാഭൂമി. ആഹാരം സജ്ജമാക്കിക്കൊണ്ടു പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന പ്രിയജനത്തിന്റെ അക്ഷമയെപ്പരിഹരിക്കുവാൻചെയ്ത അന്വേഷണം എന്തു അഫലപ്രദമായിരുന്നു. ശയ്യയെ അവലംബിച്ചുമാത്രയിൽതന്നെ ഹൃദയസ്സന്ദനം നിലച്ചു ജീവബന്ധംവേർപെട്ട ഒരുവനു പ്രിയജനങ്ങളായ, ലോകമെന്തു?

അല്ലെങ്കിൽ ചില പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി ദേഹിയുടെ വിശ്വാസം പരമാർത്ഥമെന്നറിഞ്ഞു. കാട്ടുതീപോലെ പടന്നുപിടിച്ചു ഭരണവൃത്താന്തം സർവ്വജനങ്ങളേയും അതുതപരവശം ഭരണചിന്താകലയമാക്കിത്തീർത്തു. വാർത്താശ്രവണത്തിൽ വിശ്വസിച്ചാൻപോലും ധൈര്യംവരാത്തവർ അന്ന് അവിടെ പലരുമുണ്ടായിരുന്നു.

മരണം ഒരുവനും ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വഹിയാത്ത ഒരു ശത്രുവാണല്ലോ. അതിന്റെ നേരിട്ടുള്ള സംഗ്രാമം ശുശ്രൂഷാദികളായ പരിചരണം കൊണ്ടു ബന്ധുജനങ്ങളെ അല്ലെങ്കിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ശരീരദുർഗ്ഗത്തിന്റെ ദുർബലമായ വശം അറിഞ്ഞു അപ്രതീക്ഷിതമായി ശത്രുക്കൾചെയ്യുന്ന വിക്രിയകൾ അന്തരവാസികളെ എന്നല്ല മറ്റുള്ളവരെയും തപ്തവിത്തരാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണ്. മി: പാളിന്റെ ചരമം ഈ വിധ മനോവികാരത്തെയാണ് പരക്കെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തത്.

പരേതനായ ഒരുവന്റെ ആത്മശാന്തിക്കായി സംസ്കാരാദി പല കർമ്മങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചു പോരാറുണ്ടല്ലോ. ആ അവസരത്തിൽ പിണ്ഡോപജീവികളായി അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കൂട്ടം ക്രൈസ്തവരും സുഹൃത്തുക്കളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുപോയി. എന്നാൽ ഇവരുടെ ആശ്രയം ഹൃദയനിവർത്തിതമെന്നും വിസ്മരിക്കരുത്.

കേരളത്തിൽ നടത്തുന്ന ചില മാസികകൾ പരേതൻ അർഹിക്കാത്ത പല ഗുണങ്ങളേയും അദ്ദേഹത്തിൽ ആരോപിച്ചു ഒട്ടേറെ സ്തുതിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അപൂർവ്വം ചിലർ മറുപടിയോടെയും ഇരുന്നിട്ടില്ല.

സമാജീവികളുടെ കർമ്മത്തേയും ധർമ്മത്തേയും ഓർത്തു എന്തെങ്കിലും ഒരു പറക്കുന്നല്ലെങ്കിൽ ഉറച്ചു. മി: പാളിന്റെ കർമ്മങ്ങളേയും അപ്രകാരം അന്തർഭവിച്ചിരുന്ന ഉദ്ദേശങ്ങളേയും ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞ യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ വിശദപ്പെടുത്താമെന്നു ഭ്രമിക്കുന്നു.

മരിച്ചുപോയ ഒരുവന്റെ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും അപ്രകാരം അസ്ഥിപഞ്ചകത്തിൽ കിടക്കട്ടെ. നവകർമ്മങ്ങൾ അതിസ്തുതിക്കൊണ്ടു മറയ്ക്കുവാനോ ഗുണകർമ്മങ്ങൾ വ്യാജവാർത്തകൊണ്ടു മറയ്ക്കുവാനോ സാധി

ക്കുന്നതല്ല. പരമത്വത്തെ മറച്ചുള്ള വാശ്യോരണി ലക്ഷ്യത്തെ പലപ്പോഴും വികൃതമാക്കുമെന്നു ഈ കൂട്ടർ ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

മി: പാർ പരീക്ഷാവിജയത്തിനുശേഷം ഉദ്യോഗലബ്ധിയിൽ അടിമതപ്രമേനാഭാവം ഭരിച്ച് അതിനെ പരിത്യജിച്ചിട്ടാണ് പ്രസാധന മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചതെന്നു പൂർവ്വഗാമി വിസ്മയത്തോടെ പറയാൻ കൊള്ളാമെന്ന ഒരു വ്യാജപ്രസ്താവം മാത്രമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ബുക്കുകൾക്കുമുമ്പുള്ള സഹായമുണ്ടാക്കി അതിവേഗം ഒരു പണക്കാരനാകാമെന്ന ഒരു കത്ത് മാർഗ്ഗം മി: പാർ ഭരിച്ചു. അതിലെ അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചില പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താമെന്നു ആദ്യത്തെ അംഗങ്ങൾ. അവർ പ്രതിഫലം കൊടുത്തു എഴുതിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവരുടെ സഹായത്തോടെ പാഠപുസ്തകവുമായി. ആ നിലയിൽ നിന്നു കാലത്തു പല സാഹിത്യകാരന്മാരേയും ഭംഗ്യനരണ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരെ സമീപിച്ചു അവരുടെ സാഹിത്യഫലങ്ങളെ മറ്റേതും ചെയ്യിക്കാൻ അപേക്ഷിക്കും. അവർ മഹാമനസ്സുതയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അനുവാദം നൽകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾതന്നെ നിസ്സാരമായ ഒരു പ്രതിഫലം അവിടെ എല്പിക്കും പിന്നെ മി: പാളിനെ അനേകിച്ചാൽ പോലും കാണാൻ സാധിക്കുമൊ എന്നു സംശയമാണ്. മെസ്സേഴ്സ് ആർ ഈശ്വര പിള്ള, ഐ. സി. ചാക്കോ, രാമവർമ്മത്തമ്പാൻ, ഡി. പത്മനാഭനണ്ണ എന്നിവർ ഓരോരുത്തരും മി: പാളിന്റെ ഈ വിശ്രീയകളിൽ പെട്ടവരാണ്. പാഠപുസ്തകങ്ങളായി സ്വീകരിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിനാശിത്താൽ പോലും അവയുടെ ഒരു കണക്കു ഒരിക്കലും അവരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുക പതിവില്ല. ഇതങ്ങിനെയിരിക്കട്ടെ. പ്രസാധനത്തിനുവേണ്ട സാമഗ്രികളും, സഹായവും ചെയ്തുകൊടുത്ത ഒരു മാന്യദേഹത്തിന്റെ അഭ്യയത്തിൽ അസുയാകലക്ഷമായ ഒരു വർഗ്ഗീയമനസ്ഥിതിയെ പുലർത്താൻ ആയുധമായി നിന്ന മി: പാളിന്റെ ചിത്തവൃത്തി സ്മരണയെന്നു പറവാൻ എങ്ങിനെ മതിയ്ക്കും.

മി: പാളിന്റെ ആഭിമാനം ഇങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് അന്ത്യഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നത്. അവിടെയും ആദർശശാലികലമായിട്ടെ കാണുന്നുള്ളൂ.

കൊല്ലത്തോടും പാഠപുസ്തകങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു നിയുക്തരാകുന്ന അംഗങ്ങൾ പ്രലോഭനത്തിനു അധികമധികം വശപ്പെട്ടതോടുകൂടി മി: പാളിന്റെ പ്രസാധനം ഏറിപ്പോന്നു. ഉൽകൃഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അസാധ്യമായ നിമിത്തം ചെറിയ വിലകൊടുത്താൽ കിട്ടുന്ന ചിലരെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങി അവരെ സാഹിത്യരസികന്മാരെന്നു പേരുമിട്ടു. അവരിൽ ചിലരെ ആവശ്യമനുസരിച്ചു പല പേരും പറഞ്ഞുവന്നു. പള്ളിക്കൂടങ്ങളെ

ളിൽ സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളേക്കാൾ മറ്റു ചിലവുകൾക്കായിട്ടുമാത്രം അപ്പാർ ഇവരിൽതന്നെ ചിലർ വൈയ്യക്തികരെന്നാൽ, വേറെ ചിലർ ചരിത്രകാരന്മാരും, ആയിത്തീരാറുണ്ട്.

നാടൻ ശൈലിയിൽ എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയ ചില ഇംഗ്ലീഷുപുസ്തകങ്ങളുടെ പ്രസാധനം ആർനാൾഡ് ആൻഡ് കമ്പനി എന്ന വസ്തുപരമായ ഉദ്യോഗാലയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ഒരു പരമേശ്വരൻപിള്ള എഴുതിയ ഭൂമിശാസ്ത്രം പാഠപുസ്തകമായി. പക്ഷെ അദ്ദേഹം സങ്കല്പസൃഷ്ടിയെ നന്നായിരുന്നു. 'മനോരമ' എന്ന പേരിൽ മൂന്നു വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഹരിശർമ്മയുടെ ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വം കാണിച്ചു പ്രസിദ്ധംചെയ്തു പാഠപുസ്തകമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള നാമവൈവിധ്യം മി: പാളിന്റെ പുസ്തകങ്ങളേ പാഠപുസ്തകമുള്ളൂ എന്നും ശങ്കിക്കാതിരിക്കാനാണ്.

ഇങ്ങിനെ മനോരമയോടുകൂടാത്ത പ്രസാധനംകൊണ്ടു ചിലയും നിലയുറപ്പാത്ത പല പുസ്തകങ്ങളേയും പാഠപുസ്തകമാക്കി ലഭ്യമാക്കിയ മഹാപാപം ചക്രവർത്തിവർത്തിന്റെ പശ്ചാത്താപകാലത്തിൽ മി: പാൾ ഒരു പ്രസാധക ചക്രവർത്തിയെന്നാണ്.

വണ്ടോരു കാലത്തു—ഇപ്പോഴും ഉണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞുകൂട—തിരുമുഖമൊ, മാടമ്പൊ, വെമ്പകരാമപ്പട്ടമൊ വാങ്ങുവാൻ കറെ പണം ഗവൺമേന്റിനു കൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഏല്പിച്ച മാടമ്പിസ്ഥാനഭാഗത്തിൽനിന്നു ഒന്നുവധി പണം 'വെള്ളരിക്കാക്കുരു' എന്നപോലെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കിട്ടിയതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മഹാകവി, ചക്രവർത്തി, വിമർശനകേസരി എന്നെല്ലാം സ്ഥാനമാനം കല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു ചില എഴുത്തുകാരാണ്. അതിനാൽ നാടിന്റെ പൊതുജനതലം നഷ്ടമാണ്. മേലാൽ ബിരുദനേരകുന്നതിനു ഒരു ഫീസുകൂടി ഏല്പിച്ചതുകൊണ്ട് ആദായകരമെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു.

മി: പാളിന്റെ പ്രസാധനത്തിലൊ, കർത്തൃത്വത്തിലൊ പുറപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എത്രയെണ്ണം ഉത്തമങ്ങളെന്നു നിരൂപിക്കുവാൻ ഇവിടെ സ്ഥലംപോര മുരുകത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ ഉത്തമകോടിയെ അർപ്പിക്കുന്നതല്ല.

മുദ്രണംചെയ്യാത്തവ നല്ലതെന്നു വൈയാകൃതികൾക്കു ആദരണീയവുമല്ല. മി: പാളിന്റെ അനന്തരഗാമികളുടെ സ്ഥിതി 'ചാത്തം' കഴിഞ്ഞു നിശ്ചയിക്കാമെന്നു പറയുന്ന ചില കണ്ഡലികളുടെ നീചമനസ്ഥിതിയെ ഞങ്ങൾ വെറുക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തിരവകാശികൾ സസ്യം വാഴ്ചമാറുകയുണ്ട്.

മഹദ്വക്യങ്ങൾ.

ഭാരിദ്രം.

1. ഭാരിദ്രം അറിഞ്ഞവർക്കു പരഭൃത്യശവിവേകം ഉണ്ടാകയുള്ളു.
2. ഭാരിദ്രം അനീതബുദ്ധിയുടെ വളർത്തമ്മയാണ്.
3. ഒന്നുമില്ലാതിരിക്കുന്നതു ഭാരിദ്രമല്ല.
4. ഒരുവന്റെ പൗരുഷത്തേയും സന്മാർദ്ദത്തേയും ഭാരിദ്രം പലപ്പോഴും ഹനിക്കുന്നു.
5. ഭാരിദ്രത്തിന്റെ അനിവാര്യത ഹലം അടിമത്വമാണ്.
6. ഭാരിദ്രാപരായി സംശയിതനെന്നു തന്നത്താൻ എടുപ്പും വിശ്വസിക്കുന്നു.
7. സമുദായത്തിന്റെ നില ഉയരുന്ന തോതിൽ ഭാരിദ്രത്തിന്റെ വേദിയും അഭിവൃദ്ധമാകും.
8. ധനത്തിന്റെ അഭാവം പരിഹാര്യമാണ്; ആത്മാഭിമാനഭാരിദ്രം അപരിഹാരണീയമത്രെ.
9. ഭാരിദ്രം മത്യാഭാപരിക്കണവും സ്നേഹനികഷവുമാണ്.
10. ഭാരിദ്രം അപരാധങ്ങളുടെ മാതാവെങ്കിൽ സാമാന്യബുദ്ധിയുടെ അഭാവം അവയുടെ പിതാവാണ്.
11. ഭാരിദ്രസംരക്ഷിതവും മൈത്രിനീതവും ആയ ജീവിതയാത്ര ഒരു വൻ സുരക്ഷിതവും സുഖപ്രദവുമാത്രെ.
12. കീറവസ്ത്രങ്ങളുടെയിടയിൽ കൂടി നിസ്സാര ഭർത്താക്കൾ പുകാശിച്ചു കാണുന്നു. വസ്ത്രമോടിയിൽ അവ മറയപ്പെടുന്നു.
13. പണമില്ലാത്ത അധ്വാനൻ ചോരസന്നിധിയിൽ ഗായകനാണ്.
14. ഒന്നുമില്ലാത്തവനല്ല, അധികതൃപ്തിയുള്ളവനാണ് ഭരിദ്രൻ.
15. ഭരണകൂടം മാറുമ്പോൾ ഭരിദ്രൻ മാറാനൊന്നുമില്ല. പക്ഷെ യജമാനന്മാരുടെ പ്രേരണയാത്രം മാറാം.

വീരാരാധന.

വീരാരാധനഗ്രന്ഥാവലി നമ്പർ 1.

അഥ വാ

ബാബുസുരേന്ദ്രനാഥബാനർജി.

ഗ്രന്ഥകർത്താ:- സി. ജി. അനന്തൻപിള്ള ബി. എ.

മലയാളത്തിലെ ഒരു സ്വതന്ത്രപ്രതിഭിനൂപനായ 'മാതൃഭൂമി' ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു:-

വീരാരാധനയുടെ ഒന്നാംഭാഗമായ ഈ ചെറുപുസ്തകം ദിവംഗതനായ ബാബുസുരേന്ദ്രനാഥബാനർജിയുടെ സക്ഷിപ്തമായ ഒരു ജീവചരിത്രമാണ്. ഈ പുസ്തകത്തെ സാഹിത്യലോകത്തിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. മലയാളഭാഷയിൽ ഈയിടെയായി പുസ്തകങ്ങൾ ഒരുവിധം ധാരാളമായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവയിൽ വായിക്കേണ്ടവയും വായിക്കാവുന്നതുമായവയുടെ എണ്ണം തുലോം കുറവായിട്ടേ കാണുകയുള്ളൂ. ജനസാമാന്യത്തിൽ കർത്തവ്യബോധത്തെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നതിനും സമുദായത്തോടും രാഷ്ട്രത്തോടും ഉള്ള കടമകളെപ്പറ്റി അവർക്കു ബോധമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും മഹാത്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ വളരെ ഉപകാരപ്പെടുന്നുണ്ട്. ബാബുസുരേന്ദ്രനാഥബാനർജിയുടെ പേരു കേൾക്കാത്തവർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അധികമാരും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ സ്വരാജ്യത്തിന്റെ ഉൽഗതിക്കുവേണ്ടി ആ ഗംഭീരപ്രയത്നം എത്രയേറെ കഷ്ടപ്പാടുകളനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ശരിയായ ഒരു ജ്ഞാനം മലയാള വായനക്കാരിൽ പലർക്കും ഉണ്ടായില്ലെന്നും വരാം. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ഈ ചെറുപുസ്തകം വളരെ ഉപകാരപ്പെടും. സ്വജനസേവനത്തെ മുൻനിർത്തി ആത്മാത്മതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരാൾ നാട്ടുകാരുടെ ബഹുമാനാദരങ്ങൾക്കും വിശ്വാസത്തിനും ഏതുമേൽ പാത്രമായിത്തീരുന്നുവെന്നും, അതേസമയത്തുതന്നെ ആദർശത്തിൽ നിന്നുള്ള വ്യതിചലനംകൊണ്ട് ആ സമൂഹത്തമ്പരന്നുനിന്നു ഒരു നേതാവിന് എത്രകണ്ട് അപകഷം പറ്റാമെന്നുമുള്ള സംഗതികൾക്കു ബാബുസുരേന്ദ്രനാഥന്റെ ജീവിതം പ്രത്യക്ഷോദാഹരണമാണ്. വീരാരാധനയുടെ കർത്താവിനെ ഞങ്ങൾ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വില 6 അണ

ഇശ്വരവിലാസം പുസ്തകശാല, പറവൂർ.

ഇൻറർമീഡിയേററക്ടാസ്സിലെ

പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ.

1. ചിന്താനുന്താനം

(നാലാംഭാഗം.)

ഗ്രന്ഥകർത്താ:—

സുപ്രസിദ്ധഗദ്യകാരൻ

ആർ. ഇശ്വരപറമ്പിള്ളി ബി. എ.

കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രധാന ചിന്തകനും, ഒന്നാംതരം ഗദ്യകാരനും ആയ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ 14 ഉപന്യാസങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ് പ്രസ്തുത പുസ്തകം. അനുകരണീയമായ ഗദ്യരീതി; ആദരണീയമായ ആദർശങ്ങൾ; ഉൽകൃഷ്ടമായ ചിന്തകൾ; എല്ലാവരും വായിച്ചു പഠിക്കേണ്ടതു്. സാധാരണ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളുടെ രീതിയിൽ മോശമായ കടലാസിൽ അടിച്ചതല്ല. നല്ല കടലാസിൽ വൃത്തിയായി അച്ചടിച്ചതു്. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മരായയോടുകൂടിയതു്. കുച്ചവടക്കാർക്കു നല്ല കമ്മീഷൻ.

വില 12. അണ

2. അന്ത്യാമന്ത്രണം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ:—

ഡി. പത്മനാഭനുള്ളി എം. എ.

രാവണന്റെ ഉൽകൃഷ്ടാദർശങ്ങളേയും നാപഭാവ ബൈബിളുത്തയും തേച്ചു മിനുക്കു നന്നെ ഏകാങ്കനാടകം. വായനക്കാരിൽ വിമർശനബുദ്ധിയെ ഉളവാക്കും. അഭിമാനം വേണ്ടതെന്നു തെളിയും.

വില 8. അണ

സി. ജി. ബ്രദേഴ്സ്, ഇശ്വരപറമ്പിലാസം പുസ്തകശാല, പറവൂർ.
(N. Travancore.)

വില നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ.

രാജാകേശവദാസ്.

വീരാരാധനഗ്രന്ഥാവലി നമ്പർ 2.

ഗ്രന്ഥകർത്താ, ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.

“ഭാരിദ്രുത്തിൽ ജനിച്ചും, സ്വപ്നമായ വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രം ലഭിച്ചും, പലവിധ കഷ്ടതകൾ സഹിച്ചും, സ്വപ്രയത്നം സ്വകൃത്യബോധം, നീതിനിഷ്ഠ, കശാഗ്രബലി, സ്വാമിഭക്തി ഇവകൾകൊണ്ടു മാത്രം ലോകത്തിൽ ഉയർന്നു പ്രജകളിൽ ഒരാൾക്കു ലഭിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഉന്നതപദം പ്രാപിച്ചു, സമുലിയിക്കലും അനൗലതനായ ഈ സല്ലഭാഷന്റെ ചരിത്രം ആർക്കും ഒരു വിശിഷ്ടമായ സാധനപാഠമായിത്തന്നെ ഇരിക്കും.

വില 8 അണ.

ശ്രീരാമൻ.

ഗ്രന്ഥകർത്താ, ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.

“പുത്രനായൊ, ഭ്രാതാവായൊ, യോഗാധാവായൊ, തപസ്വിയായൊ, ഭർത്താവായൊ, രാജാവായൊ, മിത്രമായൊ, ശത്രുവായൊ ഉള്ള ഏതൊരു നിലയാകട്ടെ, ബ്രഹ്മചര്യം മുതലായ മൂന്നാന്തമാവസ്ഥകളിൽ ഏതെങ്കിലുമാകട്ടെ, ധർമ്മവീര്യനായ ശ്രീരാമനോടു തുല്യനായിട്ട് ഒരുപദേഷ്ടാവും, രാമായണംപോലെ അത്ര രസാലങ്കാരസാരോപദേശഭൂയിഷ്ഠമായ ഒരു കാവ്യവും, വാത്മീകിയെപ്പോലെ ഒരു കവിയും” ഇല്ലെന്ന് സർവ്വസമ്മതമാണ്.

വില 8 അണ.

മഹാകവി ഷേക്സ്പിയറുടെ

നാടകകഥകൾ.

ഗ്രന്ഥകർത്താ, ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.

മഹാകവി ഷേക്സ്പിയർ എഴുതിയിട്ടുള്ള സുപ്രസിദ്ധങ്ങളും റൂദയാവഞ്ചകങ്ങളും ആയ രണ്ടു ദുഃസ്ഥനാടകങ്ങൾ കഥാരൂപേണ എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. മഹാകവിയുടെ കഥാഘടനാവൈവിധ്യം വായിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്.

വില 5 അണ.

സി. ജി. ബ്രദേഴ്സ് ഇശ്വരവിലാസം പുസ്തകശാല, പറവൂർ.

വിദ്യാൻതയാർ.

ഹൈസ്കൂൾ ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ

(ലളിതമായ മലയാളത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.)

- 1) 'ആംഗലരാജ്യചരിത്രസംക്ഷേപം.'—ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ചരിത്രം മുഴുവനും സംക്ഷേപിച്ചു മൂന്നഭാഗങ്ങളായി എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.)

പുസ്തകം ഒന്ന് 55 ബി. സി.—1485 എ. ഡി.

വില 0—8—0

പുസ്തകം രണ്ട് 1485 — —1714 — 0—8—0

പുസ്തകം മൂന്ന് 1714 — —1920 — 0—8—0

- 2) 'സ്കൗവട്ട് ഇംഗ്ലണ്ട്.' ചരിത്രം ഐതിഹ്യവിഷയമായി എടുത്തിട്ടുള്ളവക്ക് മാത്രം. വില 0—6—0

മുകളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള നാലുപുസ്തകങ്ങളും കൊച്ചി ഗവർണ്മെന്റിൽനിന്നു ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിലേക്കു പാഠപുസ്തകങ്ങളായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളവയാകുന്നു.

- 3) ഇൻഡ്യാചരിത്രം മൂന്നഭാഗങ്ങളായി എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.

പുസ്തകം ഒന്ന് Ancient India — വില — 0—10—0

രണ്ട് Medieval India — — 0—12—0

മൂന്ന് Modern India — (പ്രസ്സിൽ)

ഗ്രന്ഥകർത്താ,

എ. കരുണാകരമേനോൻ ബി. എ.

ഹിസ്റ്ററിക്വീച്ചർ

വിവേകോദയം ഹൈസ്കൂൾ, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

N. B. ആവശ്യക്കാർ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനോടപേക്ഷിക്കുക. അച്ചുറപ്പികയിൽ കൂടുതലുള്ള എല്ലാ ഭാഗങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകം കമ്മീഷൻ കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

നമ്മുടെ നാട്ടരാജ്യങ്ങൾ.

ഇൻഡ്യാസാമ്രാജ്യത്ത് ഏതെങ്കിലും ചില ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ അടുത്തുണ്ടാവാനിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ നാട്ടരാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആരും അത്ര ചിന്തിക്കുന്നതുമില്ല. നാട്ടരാജ്യങ്ങളെ ശരിയായി പരിശോധിച്ചാൽ ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെ സ്ഥിതി എത്രയോ ഭേദമാണെന്നു പറയാം. അവിടങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാരും, രാജസേവന്മാരും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മറ്റും എന്തെല്ലാം അനാതികളാണു കാണിക്കുന്നത്. ഇത്തരം സംഗതികളെ കർശനമായി വിവരിച്ചുകൊണ്ട് കാണിച്ചതും ശങ്കരൻനമ്പൂരിപ്പാട് അവർകൾ എഴുതിയതാണ് ഈ പുസ്തകം. വാസ്തവത്തിൽ നാട്ടരാജ്യങ്ങളുടെ ഒരു 'എക്സറേ' പരിശോധനയാണിത്. സ്വരാജ്യസ്നേഹികളും, നിയമസഭാമെമ്പർമാരും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും എന്നുവേണ്ട എല്ലാ ആളുകളും ഇതൊന്നു വായിക്കേണ്ടതുതന്നെയാണ്. കണ്ണാടി നോക്കിയെ വൈരുദ്ധ്യം അറികയുള്ള മനിക്കടലാസിൽ അച്ചടിച്ച 300-ലധികം പേജുള്ള ഈ ബുക്കിന് വില 1 ക 4 സ.

ഭാഷാ പാഠപാഠപുസ്തകങ്ങൾ.

(ഭക്തിമാതൃം)

1. മന്ത്രപ്രയോഗങ്ങൾ അനവധി മന്ത്രങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും ഇതിലുണ്ട് വില 1-0-0
2. ധ്യാനശ്ലോകങ്ങൾ 500-ലധികം ധ്യാനങ്ങൾ അടങ്ങിയത്. 1-8-0
3. ധ്യാനങ്ങളും മന്ത്രങ്ങളും. പേരുകൊണ്ടുതന്നെ സ്വഭാവം അറിയാമല്ലോ. 0-8-0
4. ഋഗ്വേദമന്ത്രങ്ങൾ. പുരുഷസൂക്തസാരസ്വതം ഭാഗ്യസൂക്തം മുതലായ മന്ത്രങ്ങളും, പ്രയോഗവിധികളും അടങ്ങിയത്. 0-8-0
5. സ്തോത്രങ്ങൾ. നല്ല സ്തോത്രങ്ങളെല്ലാം ഇതിലുണ്ട്. 0-12-0
6. ഭഗവൽഗീത. (പോക്കാറ്റ്) 0-4-0

(ചോതിഷം)

1. ജാതകാക്ഷരം	1-0-0	4. ദശാഫലങ്ങൾ.	0-4-0
2. ഹോരാശാസ്ത്രം	1-8-0	5. പഞ്ചാംഗഫലം	0-3-0
3. നിമിത്തശാസ്ത്രം പുതിയെഴുത്ത്	0-8-0	6. ബലപിണ്ഡം	0-2-0

(തച്ചശാസ്ത്രം)

1. മനുഷ്യാലയചന്ദ്രിക	1-0-0	3. തന്ത്രസമുച്ചയം ശില്പഭാഗം	1-0-0
2. മനുഷ്യാലയഭാഷ	0-3-0	4. മൃഗലക്ഷണം	0-3-0

മറ്റൊല്ലാ മലയാളപുസ്തകങ്ങളും വിരവതന്നെ. പുസ്തകപ്പട്ടിക ഇന്നും. ഉടൻ എഴുതുക. പഞ്ചാംഗം പുസ്തകശാല, പോസ്റ്റ്-കന്നംകുളം. (കൊച്ചിശീമ)

ഗുരുനാഥൻ.

വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ മലയാളത്തിലെ ഏക മാസിക

അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും കുട്ടികളുടെ സംരക്ഷകന്മാർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഉപയോഗപ്രദം. വിദ്യാഭ്യാസം, അദ്ധ്യാപകവൃത്തി, സാഹിത്യം, വ്യവസായം മുതലായ വിവിധവിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കും.

വരിസംഖ്യ ഒരു കൊല്ലത്തേയ്ക്ക് 2 രൂ. 8 ണ.

6 മാസത്തേയ്ക്ക് 1 രൂ. 4 ണ.

തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി, ഒഴിച്ചു മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് 2 രൂ. 12 ണ.

ഗുരുനാഥന്റെ പഴയ ലക്കങ്ങൾ.

ഗുരുനാഥന്റെ പഴയ ലക്കങ്ങൾക്ക് വില വളരെ കുറച്ചിരിക്കുന്നു. ആവശ്യക്കാർ പ്രത്യേകം എഴുതി ചോദിച്ചാൽ മതി. ലക്കങ്ങളുടെ വിലയും അയക്കാനുള്ള ചിലവും മുൻകൂട്ടി മണിയാഡർ അയച്ചിരിക്കണം.

റജിസ്റ്റർനമ്പർ

പത്രബന്ധക്കൾ ഇങ്ങോട്ടെഴുതുമ്പോൾ അവരുടെ റജിസ്റ്റർനമ്പർ കൂടി കാണിക്കുവാനുപേക്ഷ. അപ്രകാരമല്ലാത്ത എഴുത്തുകളെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കുന്നതല്ല. മണിയാഡറയക്കുമ്പോഴും നമ്പർ കാണിച്ചിരിക്കണം.

പുതിയ വരിക്കാർ

മാസിക ആവശ്യപ്പെടുന്ന പുതിയ വരിക്കാർ, വരിസംഖ്യ മണിയാഡർ അയക്കുകയാണ് ഉത്തമം. വി. പി. അയക്കുന്നതായാൽ അനാവശ്യ താമസത്തിനും നഷ്ടത്തിനും ഇടയുണ്ട്.

മാനേജർ,

ഗുരുനാഥൻ പറവൂർ.